

stigma

ISSN: 2529-1769

Αρ. Φύλλου: 12 ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ 2019

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛ·Ε·ΠΟΛΙ·Σ·

ΤΟ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ
STIGMA

Τι θα βρω εδώ μέσα....

3	Editorial	42	Ιατρική
4	Απο...δράσεις	44	Ύλη όλο... Μέλη!
9	Οι e-book εκδόσεις μας	48	Συνέντευξη
10	Βιβλιοπροτάσεις	60	Φωτο...stigma
16	Επιστήμη	64	Παρουσίαση
20	Νομικά	68	Τιπούκειτος
22	Απόψεις	70	Προγραμματισμός
26	Αφιέρωμα		Το ήξερες αυτό...;
36	Ασπούδαχοι της λήθης		
38	Περί Τεχνών		

Το χεράκι τους έβαλαν οι:

Αλεξόπουλος Αριστοτέλης (Διεθνολόγος)	Μεταξά Μαρία (Μουσειολόγος)
Αντωνακάκης Αντώνης (Μαθηματικός)	Μεταξάς Γιώργος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)
Βασιλείου Νικόλας (Οικονομολόγος)	Μεταξάς Μιχάλης (Βιβλιοθηκονόμος)
Γαβαλάς Σταύρος (Κειμενογράφος)	Μπέη Γεωργία (Δικηγόρος)
Γιαννακάκος Γιώργος (Στρατιωτικός)	Ξηντάρας Γιάννης (Ψυχολόγος)
Δούναβης Γιώργος (Καθ. Αγγλ. Φιλολογίας)	Ριζόπουλος Κωνσταντίνος (Μουσικός)
Κοφινιώτη Αλεξάνδρα (Οικονομολόγος)	Σίμος Νικόλαος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)
Μανιός Κώστας (Οικονομολόγος)	Χαϊλάζης Βασίλης (Δικηγόρος)

Photo by:
Efes Kitap
pixabay.com/el/users/efes-18331/

Γραφιστική Επιμέλεια
ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Σελιδοποίηση/Διορθώσεις
Μιχάλης Μεταξάς

ΕΓΓΡΑΦΗ

Κάνετε subscribe (κοινώς «εγγραφή») για να λαμβάνετε το STIGMA στο e-mail σας..!
(κάτω μέρος της αρχικής μας σελίδας)

STIGMA

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ: Μ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Ν. ΣΙΜΟΣ - Μ. ΜΕΤΑΞΑ - Β. ΧΑΪΛΑΖΗΣ
«Εκδιδόμαστε» κάθε τρίμηνο...!! Έως τότε, συντονιστείτε...

Τηλ.: 693 445 8408 • www.athlepolis.gr • e-mail: info@athlepolis.gr

www.facebook.com/athlepolis • www.facebook.com/groups/prisma.athlepolis

ISSN: 2529-1769

Αγαπητοί αναγνώστες

Φέτος το περιοδικό μας συμπληρώνει δύο χρόνια παρουσίας. Ήδη στα δώδεκα τεύχη του μετράει 670 και πλέον σελίδες δημοσιευμένου υλικού. Υλικό επιστημονικό, συνεντεύξεις, βιβλιοπαρουσιάσεις, δράσεις στις οποίες τα μέλη του Σωματείου μας μετείχαν, απόψεις και αφιερώματα αλλά και ανάδειξη πνευματικών προσωπικοτήτων, μουσειακών χώρων και ταξιδιωτικών προορισμών, συμβουλές φωτογραφικές, νέα και φυσικά το εκδοτικό έργο του Σωματείου μας.

Παράλληλα μέσα στις σελίδες του πλήθος αρθρογράφων, μέλη του Σωματείου μας άλλα και αναγνώστες μάς τιμούν με τα κείμενα τους και το υλικό που μας εμπιστεύονται και δημοσιεύουμε.

Στο Stigma, η συντακτική του ομάδα και οι συνεργάτες του στηρίζουν κοινωφελώς αυτήν την προσπάθεια, μια προσφορά που χωρίς κρυφά ελατήρια αποσκοπεί, όπως πολλές φορές λέμε και γράφουμε, στις μοντέρνες σελίδες του περιοδικού μας να εδραστεί το Είναι στο Εμείς, η Ατομικότητα στην Συλλογικότητα. Αυτόν το σκοπό υπηρετεί, γιατί αυτό λείπει από την στενή και ευρύτερη κοινωνία μας, και αυτή είναι η επιδίωξη, η επένδυση και ο λόγος που όλοι μας αφιερώνουμε μέρος του ελεύθερου χρόνου μας.

Σήμερα, πρώτη μέρα ενός Νέου Χρόνου, εμείς που απαρτίζουμε το Διοικητικό Συμβούλιο του Αθλητικού Επιστημονικού και Πολιτιστικού Σωματείου ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. διαπιστώνουμε περισσότερο από κάθε άλλη φορά την αναγκαιότητα αυτού του σκοπού, και ευχόμαστε το 2019 να μας στιγματίσει με Συλλογικότητα, Κοινωφέλεια και υψηλά Ιδανικά.

ΤΟ ΔΣ

ΔΥΝΑΜΙΣΤΕΙΤΕ...!

ΕΡΕΜΟΠΟΛΙΣ

ΑΠΟ...δράσεις

Δράσεις και αποδράσεις..!!

Γεωργία Μπέη

Οκτώβριος 2016 - Δεκεμβριος 2018
δύο χρόνια Stigma

Δώδεκα τεύχη του περιοδικού μας με περιεχόμενο και συνεχή αναζήτηση δεν αποτελούν μόνο ευθύνη και χρέος αλλά δηλώνουν δημιουργικότητα, έμπνευση και φιλοπονία.

Τον Νοέμβριο του 2016 όταν το ΔΣ του Σωματείο μας αποφάσισε να αποκτήσει ηλεκτρονική περιοδική φωνή, όλοι εμείς που απαρτίζουμε την συντακτική του ομάδα και έχουμε την ευθύνη της έκδοσής του μεθοδικά και δημιουργικά σπεύσαμε φιλόπονα, με όρεξη και μεράκι, αλλά και με έμπνευση να εκπονήσουμε το ποιοτικότερο αποτέλεσμα ανταποκρινόμενοι με ευθύνη σε αυτό το χρέος. Έκτοτε, σε κάθε τεύχος που εκδώσαμε επιχειρήσαμε να εμπλουτίσουμε το υλικό του και ενσωματώσουμε τις όποιες νέες δυνατότητες η τεχνολογία μας παρέχει.

Τα διαδραστικά τεύχη του STIGMA, καλύπτουν ποιοτική αρθρογραφία και πραγματεύονται θέματα επικαιρότητας, τέχνης, πολιτισμού, επιστήμης και ενίοτε αθλητισμού, ή παραθέτουν απόψεις και κρίσεις των μελών του, καθώς και συνεντεύξεις, παρουσιάσεις και άρθρα πληροφοριακά ή ψυχαγωγικά για τους τερψίνους.

Ασφαλώς και είναι δύσκολο να προσμετρήσουμε τα οφέλη. Μπορούμε όμως να υπερηφανευόμαστε ότι όλο αυτό το διάστημα πορευόμαστε έχοντας την πυξίδα μας σταθερά προσανατολισμένη στην ποιότητα και στο ταξίδι που είναι για μας ξεχωριστό το κάθε του τεύχος.

Και αυτό διότι όπως έλεγε και ο William Blake εμείς «πάντα λέμε ελεύθερα τη γνώμη μας και ο τιποτένιος ας μας αποφεύγει».

(Παραθέτουμε τα εξώφυλλα των 12 τευχών του stigma).

ΤΕΥΧΟΣ 1, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, 2016, ΣΕΛ. 20

ΤΕΥΧΟΣ 3, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2017, ΣΕΛ. 62

ΤΕΥΧΟΣ 2, ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2017, ΣΕΛ. 50

ΤΕΥΧΟΣ 4, ΜΑΙΟΣ 2017, ΣΕΛ. 72

...στη σελίδα 10

...εξιστορούν

ΤΕΥΧΟΣ 5, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017, ΣΕΛ. 70

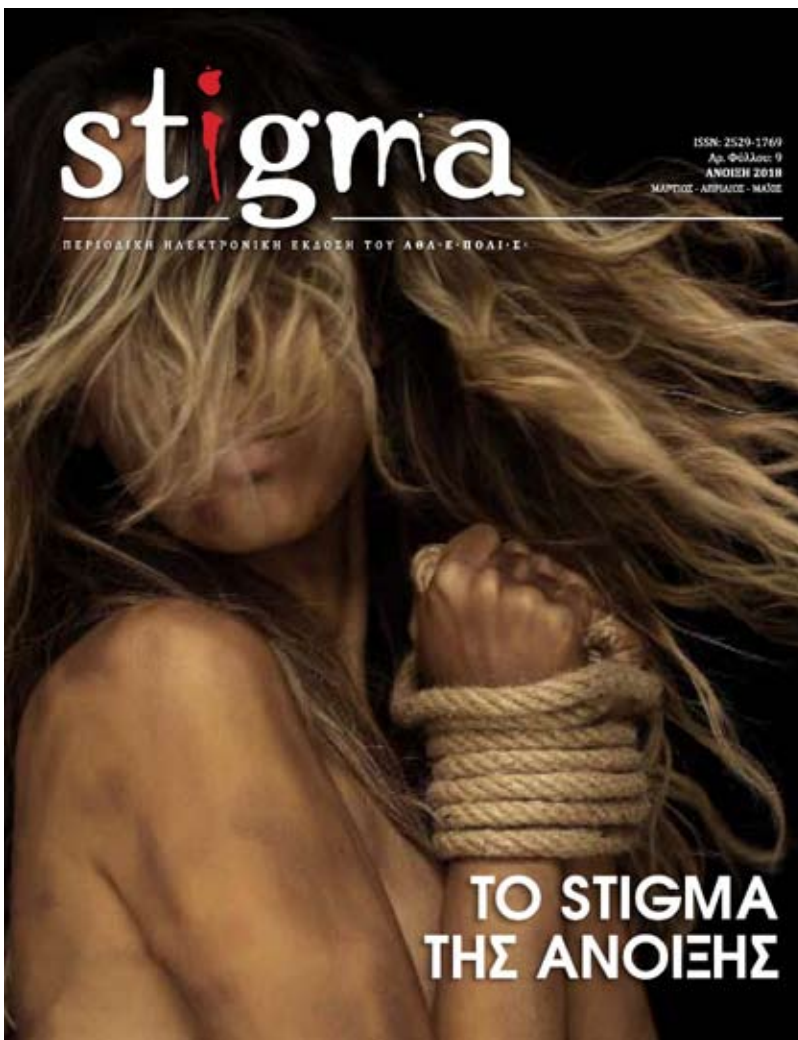
ΤΕΥΧΟΣ 6, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2017, ΣΕΛ. 70

ΤΕΥΧΟΣ 7, ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2018, ΣΕΛ. 78

ΤΕΥΧΟΣ 8, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018, ΣΕΛ. 76

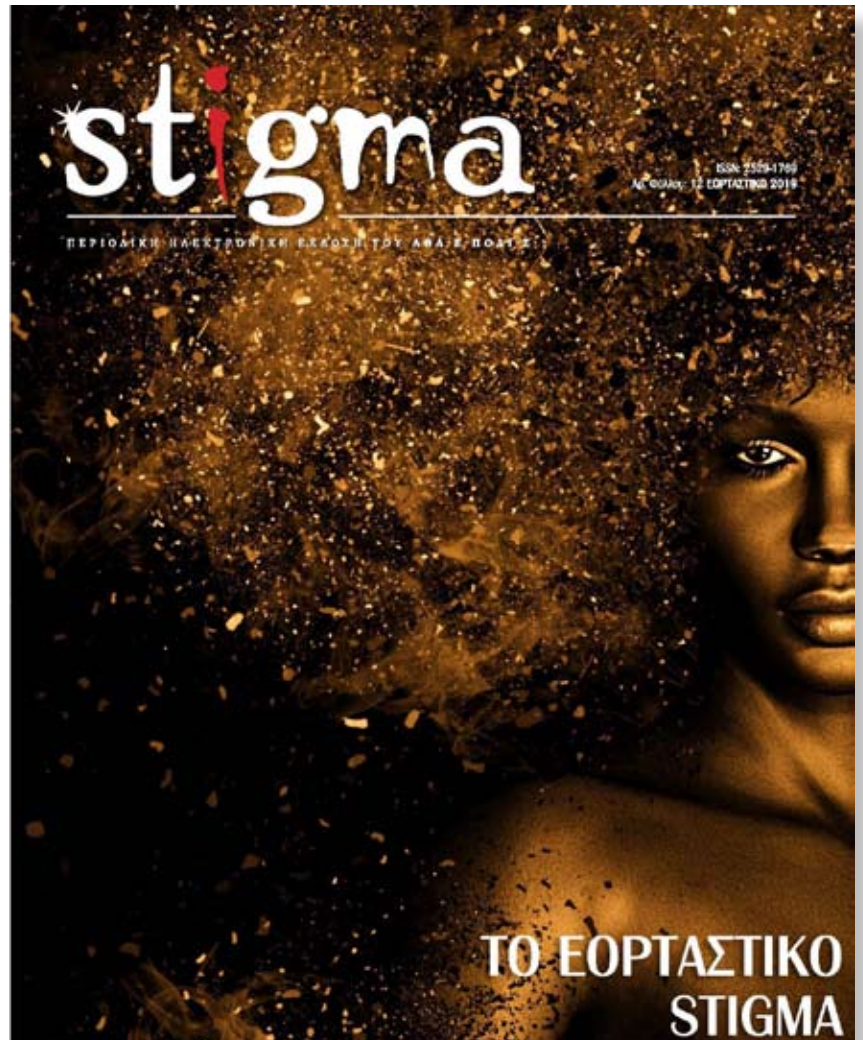
ΤΕΥΧΟΣ 9, ΜΑΙΟΣ 2018, ΣΕΛ. 76

ΤΕΥΧΟΣ 11, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018, ΣΕΛ. 68

ΤΕΥΧΟΣ 10, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018, ΣΕΛ. 68

ΤΕΥΧΟΣ 12, ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019, ΣΕΛ. 70

ΟΙ ΔΥΟ ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "STIGMA"

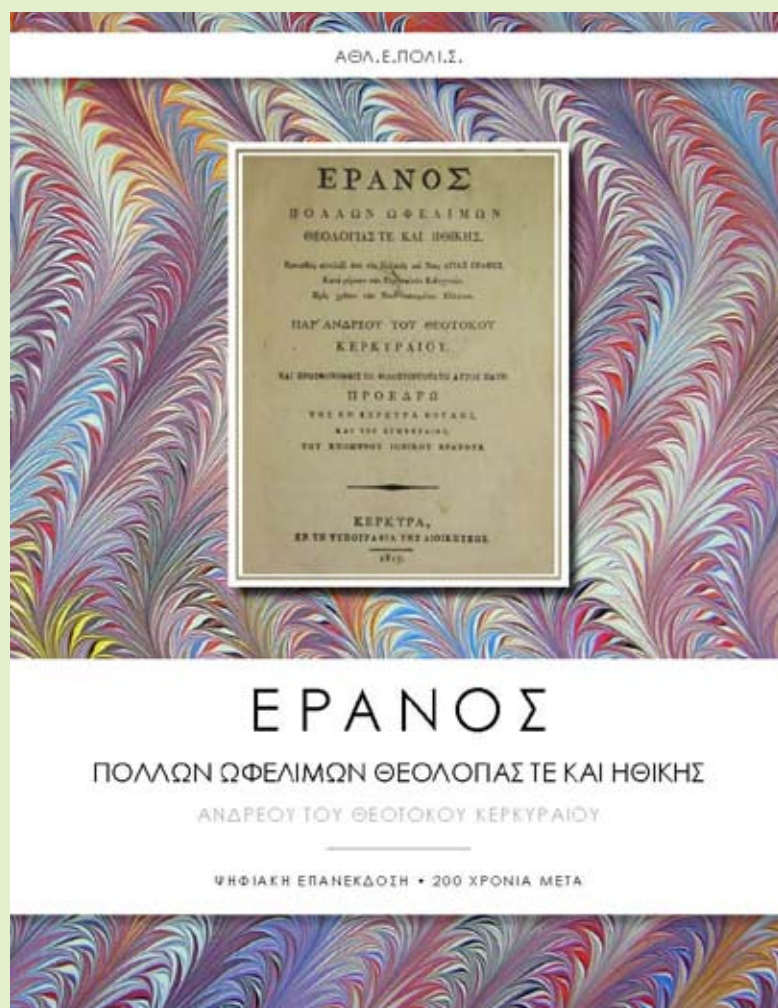

Α΄ Τόμος
τεύχη 1-5

Β΄ Τόμος
τεύχη 6-10

ΕΡΑΝΟΣ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΥ

200 χρόνια από την Α έκδοσή του, το 2017, το παρόν βιβλίο ψηφιοποιήθηκε με σκοπό να παρουσιαστεί στο κοινό από το Σωματείο μας κι αυτό διότι μας εντυπωσίασε το τηρούμενο ατονικό σύστημα που ακολουθήθηκε στο σώμα του κειμένου. Παρά το ότι το βιβλίο αυτό εκδόθηκε σε μία εποχή σκοτεινή και γεμάτη αναταραχές για την Ευρώπη αναζητώντας πληροφορίες για τον συγγραφέα αλλά και το βιβλίο του η έρευνά μας κατέληξε στο εξής συμπέρασμα: Ο Εμμανουήλ Θεοτόκης (1777-1837) ιταλοσπουδαγμένος φιλόλογος, ιστορικός, πολιτικός και συγγραφέας, πατέρας του Ανδρέα Θεοτόκη, ίδρυσε το 1816 την «Εταιρία επί προαγωγή της ελληνικής γλώσσας εν Επτανήσω» με έδρα στην Κέρκυρα. Κύριο μέλημα της Εταιρίας ήταν η αναζωπύρωση του ενδιαφέροντος για την ελληνική γλώσσα και η διάδοσή της. Προκειμένου να επιτύχει τον σκοπό αυτό ο Θεοτόκης αθλοθέτησε

βραβεία για όποιον νεαρό, ηλικίας μικρότερης των 24 ετών, θα συνέθετε έργο στην αρχαία ελληνική ή στην καθομιλουμένη τότε γλώσσα. Αυτά ήταν δύο αριστεία-μετάλλια χρυσά, το ένα αξίας 50 τάλιρων και το άλλο 20 τάλιρων, το δε τρίτο αριστείο-μετάλλιο αργυρό αξίας 10 τάλιρων.

Το πρόγραμμα του διαγωνισμού της Εταιρίας δημοσιεύθηκε το 1816, και τον Αύγουστο του 1817 παρουσιάστηκαν δημοσίως τα δοκίμια των συμμετεχόντων προς κρίση και βραβεύτηκαν οι εξής νέοι σε ηλικία, συμμετέχοντες:

Α' αριστείο: ο Νικόλαος Μανιάκης, Πάργιος, μεταγενέστερα καθηγητής στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.
Β' αριστείο: ο Ανδρέας Θεοτόκης, Κερκυραίος, γιος του βαρόνου Εμμανουήλ Θεοτόκη και μεταγενέστερα μέλος της Ιονίου Γερουσίας, και
Γ' αριστείο: ο Σπυρίδων Βασιλείου, Πρεβεζάνος. ■

Επιλέγουμε
και εκδίδουμε...
www.athlepolis.gr

ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Βιβλιοπροτάσεις

ΝΙΚΟΣ ΓΚΑΤΣΟΣ

Α Μ Ο Ρ Γ Ο Σ Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΚΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ • ΕΛΕΓΕΙΟ • ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

**ΑΜΟΡΓΟΣ-Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΚΑΙ Ο
ΘΑΝΑΤΟΣ- ΕΛΕΓΕΙΟ - ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ**

Συγγραφέας: Νίκος Γκάτσος

Εκδόσεις ΑΘΛΕΠΟΛΙΣ

ISBN: 978-618-83040-8-6

Η Αμοργός, η νήσος, μπορεί να πήρε το όνομά της από ένα είδος λιναριού, το φυτό αμοργίς, από το οποίο κατασκευάζονταν οι «άλικοι αμοργίδες», οι ξακουστοί αραχνούφαντοι ερυθροί χιτώνες που από τη «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη πληροφορούμαστε ότι φορούσαν οι γυναίκες των Αθηνών για να φαίνονται γυμνές και να εξάπτουν τον έρωτα των ανδρών τους, αλλά και σε επιστολή που αποδίδεται στον Πλάτωνα ότι οι «αμοργίνοι χιτώνες» αποτελούσαν δείγμα πολυτέλειας που ξεχώριζαν από τα λινά υφαντά άλλων περιοχών.

Όμως η Αμοργός, είναι ο ποιητικός χωροχρόνος στον οποίο συναντάμε την παράδοση της επικής εποχής του Ομήρου ως τις παραλογές των δημοτικών τραγουδιών, τις ρίζες του ρεμπέτικου έως τις αρχές του υπερρεαλισμού αλλά και τον διανθισμένο με βιογραφικά στοιχεία του ποιητή παραμυθένιο τόπο. Η Αμοργός η μοναδική και για πολλούς

αινιγματική ποιητική σύνθεση του Νίκου Γκάτσου κυκλοφόρησε το 1943 σε 308 αντίτυπα από τις Εκδόσεις Αετός, και λέγεται ότι γράφτηκε σε μία μόλις νύχτα.

«Μνημειώδες έργο του νεοελληνικού ποιητικού λόγου», χαρακτήρισε την «Αμοργό» ο στενός φίλος του Μάνος Χατζιδάκις, «επειδή περιέχει βαθύτατα την ελληνική παράδοση, δεν την εκμεταλλεύεται, ενώ συγχρόνως περιέχει όλη την ευρωπαϊκή θητεία του Μεσοπολέμου».

Το πνευματικό κατεστημένο όμως δεν κατανόησε την σημασία της Αμοργού την κατακρεούργησε, την ειρωνεύτηκε, την λαιμάκωσε σφοδρά. Ο Ελύτης υπερασπιζόμενος το έργο του φίλου του έγραψε το κείμενο Ποιητική Νοημοσύνη, στο οποίο επισημαίνεται για πρώτη φορά η σημασία της Αμοργού. «Δεν θα επιχειρήσω εδώ πέρα καμιά κριτική για την Αμοργό, παρόλο που θα ήθελα να μιλήσω μια μέρα για τον τρόπο που ξαναφέρει στην αισθητική του 20ου αιώνα το επικό ύφος, την εντέλεια του ρυθμού, που έρχεται να θυμίσει πόσο δύσκολο πράγμα είναι ο σωστός ελεύθερος στίχος, για το παράδοξο σύμπλεγμα της γερμανικής (χαιλντερλινικής, θα

έλεγα) αντίληψης του ρομαντισμού, με τον *sui generis* δωρικό ρομαντισμό της Μάνης, τέλος για τον πειστικό τόνο της φωνής του, και τις ωραίες, τις υπέροχες κάποτε, εικόνες του...». Το 1946 και το 1947 ο Γκάτσος δημοσιεύει άλλα δύο ποιήματα, το «Ελεγείο» και «Ο ιππότης και ο θάνατος». Το «Ελεγείο» είναι ένα λυρικό ποίημα γραμμένο για έναν πρόωρα χαμένο φίλο, πιθανότατα τον Γιώργο Σαραντάρη ποιητή της πρωτοπορίας. Όσο για τον «Ιππότη και τον θάνατο», που βασίζεται σε μια χαλκογραφία του Ντίρερ, είναι μια κραυγή διαμαρτυρίας για τη γερμανική Κατοχή. Το 1963 θα δημοσιεύσει και το τελευταίο από τα τρία ποιήματά του, το «Τραγούδι του παλιού καιρού» (1963), αφιερωμένο στον φίλο του Γιώργο Σεφέρη, που μόλις του είχε απονεμηθεί το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Ήταν σαφές πως ο Γκάτσος είχε στραφεί σε άλλες μορφές έκφρασης. Τώρα τον ενδιέφεραν οι μεταφράσεις και η στιχουργική, τις οποίες έμελλε να υπηρετήσει και να επηρεάσει βαθύτατα...

Ο ίδιος ήταν ωστόσο πάντα ένα αίνιγμα. Δεν έδωσε ποτέ συνεντεύξεις και δεν ενέδωσε στη γοητεία της τηλεόρασης. Τον Γκάτσο τον ήξεραν μόνο όσοι ευτύχησαν να τον

ζήσουν από κοντά στις περίφημες λογοτεχνικές παρέες που ήταν μέλος. Μιλούσαν για έναν αυστηρό άνθρωπο με έντονο χιούμορ και σίγουρα ιδιαίτερο πνεύμα.

Ο Γκάτσος ήταν όλα αυτά, ποιητής, στιχουργός, μεταφραστής, εραστής, μα πάνω απ' όλα δάσκαλος. «Την μεγάλη σημασία του την αντλεί από το ότι είναι ένας μεγάλος δάσκαλος που διδάσκει όσους έχουνε την τύχη να του πούνε «καλημέρα», αν και κείνος θελήσει να τους πει «καλημέρα» και να συνεχίσει. Άλλωστε «οι μεγάλοι δάσκαλοι δεν είχαν μια ειδική σχολή όπου διδάσκανε• έπρεπε να πετύχουν μαθητές που θα ήθελαν να εκμαιεύσουν από αυτούς την διδασκαλία. Αυτή είναι και η περίπτωση του Γκάτσου», έχει πει ο Μάνος Χατζιδάκις.■

Βιβλιοπιοτάσεις

ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ.

ΤΩΝ ΑΔΟΞΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΠΕΙΣΙΘΑΝΑΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ • ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ • ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ • ΖΩΤΟΣ
Ναπολέον • Μαρία • Κώστας • Μίνως

ΤΩΝ ΑΔΟΞΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΠΕΙΣΙΘΑΝΑΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Επιμέλεια υλικού: Μεταξάς Μιχαήλ

Εκδόσεις ΑΘΛΕΠΟΛΙΣ

ISBN: 978-618-5323-19-6

Δύο φυματικοί, δύο αυτοκτόνοι, ιδανικοί αυτόχειρες και ποιος ξέρει ιδανικοί κι ανάξιοι εραστές. Οι αρρώστιες, η φτώχεια, η κατάθλιψη, ο πόνος και η μελαγχολία του μεσοπολέμου διατυμπανίζουν την εποχή τους. Απαισιοδοξία, το ιερό προσκύνημα και θείο κύμβαλο αλαλάζον τους ήχους και τους παλμούς της παραίτησης, της παρακμής, του ηθικού τους.

Η θανάσιμη ηχώ των στίχων τους, οι ανεκπλήρωτοι έρωτες και ο κατάφορος ηδονισμός της διαταραγμένης σωματικής και ψυχικής υγείας τους μα και η απόλυτη παραδοχή της πλήξης και της πίκρας ενός ανέλπιδου μέλλοντος διατρέχει, διαποτίζει και διακατέχει την ποίησή τους. Ακροβατεί ο λόγος τους στις παρυφές της αβύσσου, στο λυκαυγές του πεισιθάνατου λυρισμού.

Οι ποιητές αυτοί αντιήρωες του ηλιακού σκότους συμφιλιώθηκαν με το μηδέν και το άπειρο και νοσταλγώντας στο ημίφως της ζωής που έζησαν το περίσσευμα φθοράς και σήψης γοητεύτηκαν από το όραμα και τον παροξυσμό της αυτοχειρίας.

Έζησαν παρασυρόμενοι από τα μαύρα

Λαπαθιώτης Ναπολέων
Καρυωτάκης Κωνσταντίνος

Πολυδούρη Μαρία
Ζώτος Μίνως

κύματα του Αχέροντα, αναπολώντας με δάκρυα σε κάθε τους λέξη τα περιγιάλια του φωτός και τους λειμώνες της νιότης που χάθηκαν για αυτούς πριν απ' την πρώτη τους ανάσα.

Με τον χρωστήρα του συμβολισμού επιχειρούν στα πεδία του φόβου και της σιγής.

Με όπλο το προσωπείο της τραγικότητας υποδύονται στο θέατρο των καταχρήσεων αντισυμβατικά και αμφιλεγόμενα κάποιον άλλον που αδυνατεί στην επιθανάτια μοναξιά του να αντιληφθεί το αδιέξοδο και τον μονόδρομο που ακολουθεί.

Γι' αυτό στων άδοξων ποιητών το έργο δεσπόζει με πάθος περισπούδαστο ο υπαινιγμός. Δεν λαμπρύνεται η ποίησή τους με φως, δεν εξυφαίνεται με στίχους ο μέλλοντας χρόνος, δεν προασπίζεται η ακεραιότητα της ψυχής κανενός, αλλά με τόλμη υποθήκευσαν το όνομά τους με θάνατο θαυματουργό και ανδρείο, αποσπώντας τον θαυμασμό και την αιώνια σιωπή στον βορβορώδη ζόφο του χρόνου.■

Βιβλιοπλοτάσεις

ΤΗΣ ΖΗΣΗΣ ΧΑΡΜΟΛΥΠΕΣ

Συγγραφέας: Αλέξανδρος Ακριτίδης

Εκδόσεις Ινφογνώμων

Αθήνα 2016

1ο Βραβείο Διηγήματος Ιστορικού Αρχείου Προσφυγικού Ελληνισμού το 2012 με το "σάζι του πατέρα μου",

1ο Βραβείο Διηγήματος Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών το 2009, με το "Υστατε Χαίρε",

1ο Βραβείο Διηγήματος Ναυτικού Μουσείου Ελλάδος το 2011, με τον "Θησαυρό".

Πέντε επιλεγμένα αφηγήματα που περιλαμβάνονται στο βιβλίο "Της ζήσης χαρμολύπης" του Αλέξανδρου Ακριτίδη έχουν ήδη διακριθεί με 3 σημαντικά βραβεία.

Στέλεχος των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας ο Αλ. Ακριτίδης από τις εκδόσεις ΙΝΦΟΓΝΩΜΩΝ Παραδίδει στα χέρια της λογοτεχνικής κοινότητας ένα μικρό μεν σε μέγεθος δείγμα γραφής του, αλλά ωστόσο πολύ στιβαρό. Έχει φροντίσει με αβίαστο τρόπο να μας εφοδιάσει με όλες εκείνες τις εικόνες, τις παραστάσεις, τους αξιακούς κώδικες, τις ιδέες και τις σκέψεις που έθρεψαν τις γενιές των Ελλήνων του 20ου αιώνα.

Των Ελλήνων που άξια ανταποκρίθηκαν στον κάματο της ζήσης, που άντεξαν τις απάνθρωπες κακουχίες των πολέμων και που αν και ακρωτηριασμένοι, διέβησαν εκείνο το μονοπάτι που αποτελούσε πλέον μονόδρομο για την την επιβίωσή τους.

Ο Αλέξανδρος Ακριτίδης δεν ασχολείται ακροθιγώς με τα κομβικά ιστορικά γεγονότα που σημάδεψαν την μοίρα αυτής της χώρας, με την προσφυγιά των Ελλήνων της Σμύρνης, τον κατατρεγμό τους από τους ντόπιους, την γερμανική κατοχή και τις τεράστιες πληγές που άφησε πίσω της. Τα επισημαίνει σε όλη τους την διάσταση. Τοποθετεί τους ήρωες στο βάθρο που τους αρμόζει. Γιατί είναι οι ήρωες που μας προκαλούν. Ενίοτε μας ξαφνιάζουν και ίσως και να μας θυμίζουν τους ανθρώπους που κάποτε μπορεί να συναντήσαμε στην ζωή μας ή στα όνειρά μας.

Και οι 5 ιστορίες ξεδιπλώνονται ακούραστα μπροστά μας. Σε

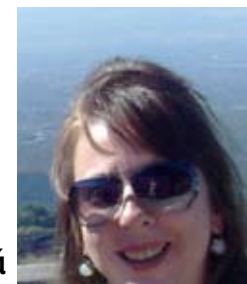

αυτό συμβάλλει καίρια η χρήση της γλώσσας που χρησιμοποιεί αφού ο λόγος τους είναι ρέον αλλά έχοντας εστιάσει πρωτίστως στον άνθρωπο.

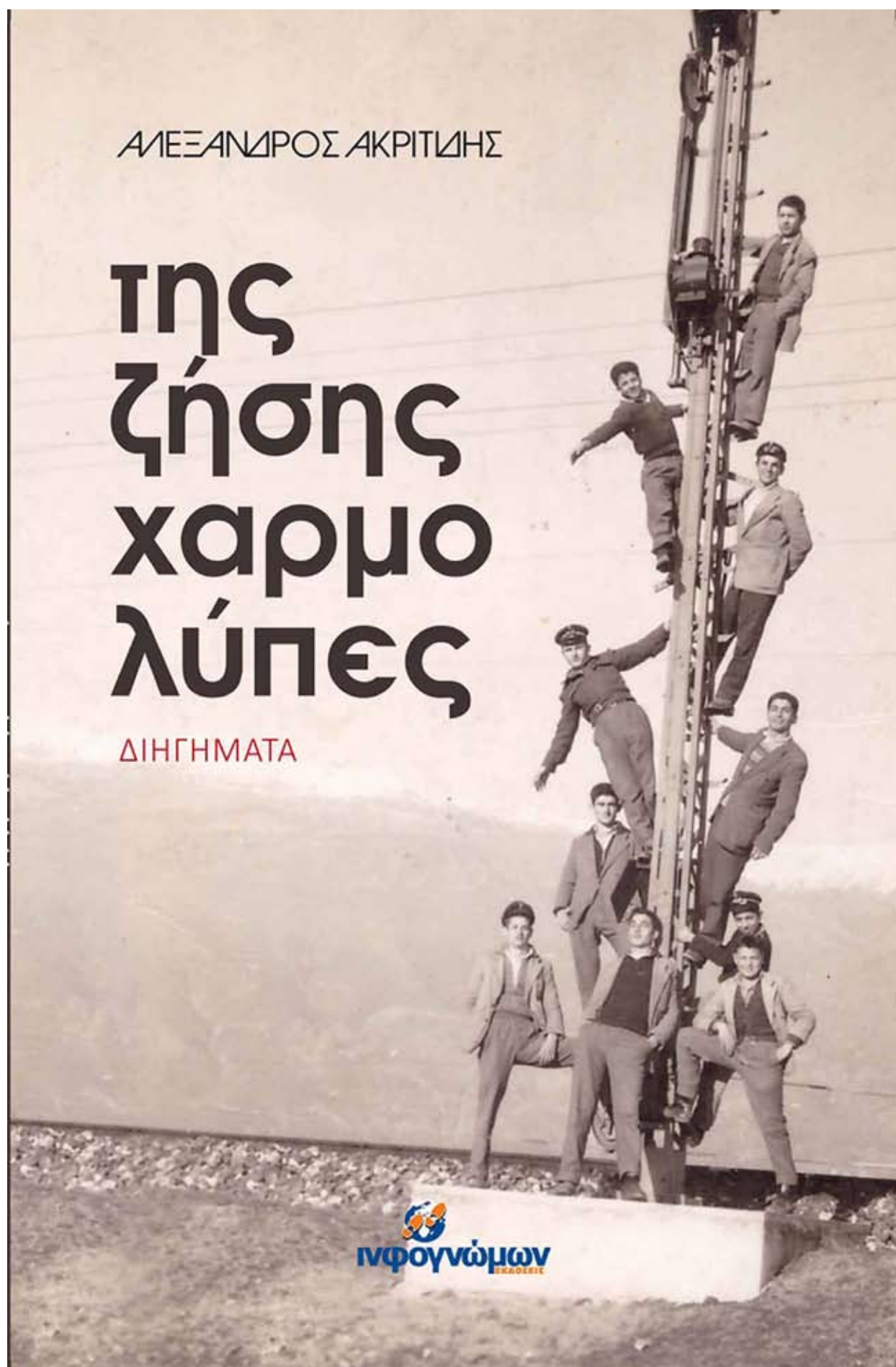
Είναι εκπεφρασμένο από πολλούς. Απλώς το επισημαίνουμε. Η χαρά της ζωής είναι συναπακόλουθο της θλίψης. Δεν υφίσταται χαρά χωρίς την λύπη με αποτέλεσμα όλο το μυστήριο της ζωής να εκφράζεται μέσα από την Χαρμολύπη. Η χαρά και η λύπη είναι τα δυο δώρα αχώριστα, έτσι που αν λείπει το ένα από την ψυχή μας, το άλλο παύει να υφίσταται.

Ο Αλέξανδρος Ακριτίδης γεννήθηκε το 1975 στην Καλαμάτα, μεγάλωσε στη Μελίκη Ημαθίας, ενώ έχει και ρίζες από τα Πλατανάκια Σερρών. Είναι στέλεχος των Ενόπλων Δυνάμεων και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη. Είναι πτυχιούχος της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ε.Α.Π. και δημιουργός της ιστοσελίδας www.apostaktirio.gr, που έχει ως αποστολή τη διάδοση της Λογοτεχνίας και των Τεχνών γενικότερα. Διετέλεσε Πρόεδρος του Λαογραφικού Ομίλου Μελίκης και Περιχώρων την διετία 2012-2014, ενώ στις Δημοτικές εκλογές του 2014, εξελέγη Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Μελίκης Ημαθίας, όπου ζει με τη σύζυγό του και τα δυο του παιδιά.

Πηγή: <http://www.biblionet.gr/>

Μαρία Μέταζά

Θέματα επί...στητού!

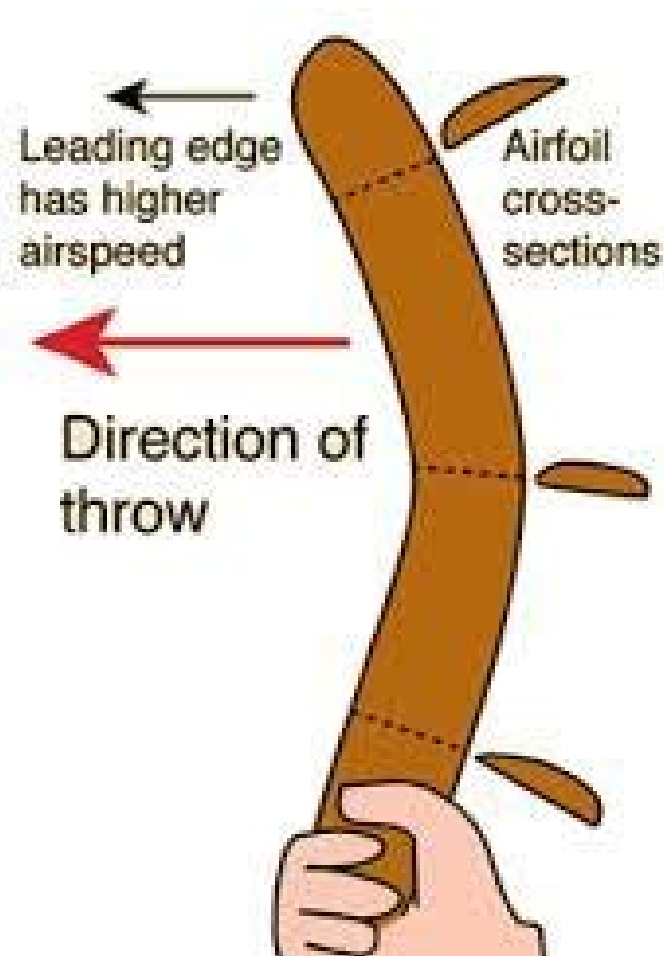

Γιώργος
Μεταξάς

ΠΩΣ ΝΑ ΣΑΣ ΓΥΡΙΣΕΙ ... ΜΠΟΥΜΕΡΑΝΓΚ

Συνήθως η έκφραση «γυρίζει μπούμεραγκ» έχει αρνητική σημασία, εκτός αν αφορά... το πραγματικό μπούμεραγκ, οπότε αυτό είναι και το ζητούμενο.

Κατ' αρχάς, να διευκρινιστεί ότι το μπούμεραγκ επιστρέφει σ' αυτόν που το εκτόξευσε με την προφανή προϋπόθεση ότι δεν έχει χτυπήσει τον στόχο του, και την λιγότερο προφανή ότι ξέρει καλά τον χειρισμό του. Το μπούμεραγκ είναι γνωστό ότι είχε αναπτυχθεί πριν πάρα πολλά χρόνια σαν όπλο από τους ιθαγενείς της Αυστραλίας, οι οποίοι βέβαια είχαν καταλήξει στο σχήμα και τον τρόπο χρήσης του από ένα συνδυασμό τυχαίων συμβάντων και πάρα πολλών δοκιμών και αποτυχιών. Και αυτό επειδή, η Φυσική που εμπλέκεται στην πτήση του μπούμεραγκ χωρίς να είναι δύσκολο να γίνει κατανοητή, δεν είναι φανερή, και χωρίς

Εικ. 1

Παρατηρήστε στην εικόνα τη διαμόρφωση της διατομής του σώματος του μπούμεραγκ, που μοιάζει με πτέρυγα (ή έλικα) αεροπλάνου. Η κυρτή επιφάνεια είναι προς τα αριστερά του (δεξιόχειρα) ρίπτη.

αυτή την κατανόηση η τροχιά που διαγράφει μοιάζει πράγματι μαγική. Όπως φαίνεται στην εικόνα 1, το σώμα του μπούμεραγκ είναι διαμορφωμένο σαν πτέρυγα αεροπλάνου, και όπως στην πτέρυγα του αεροπλάνου, καθώς κινείται μέσα στον αέρα μετά τη ρίψη του αναπτύσσεται επάνω του άνωση. Η άνωση έχει κατεύθυνση προς τα αριστερά του (δεξιόχειρα) ρίπτη, αλλά δεν είναι ομοιόμορφη στα δύο σκέλη

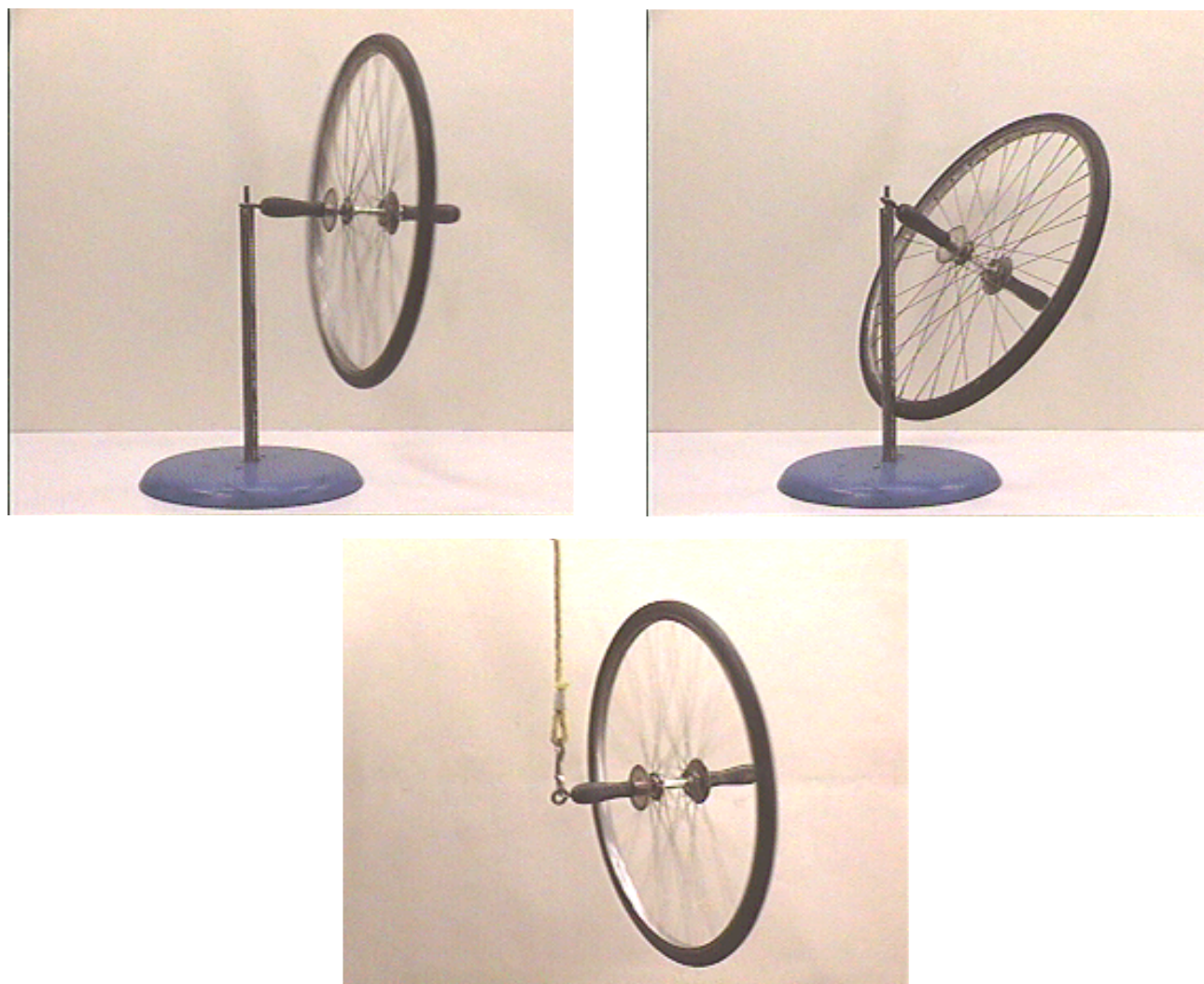
του μπούμερανγκ. Επειδή το σκέλος που βρίσκεται πάνω από τον άξονα περιστροφής του κινείται ταχύτερα μέσα στον αέρα, σε σχέση με το κάτω τμήμα του που «οπισθοχωρεί», η άνωση στο επάνω τμήμα του είναι μεγαλύτερη, και θέλει να κάνει το μπούμερανγκ να γείρει αριστερά.

Μέχρι εδώ τα πράγματα είναι σχετικά απλά.

Τώρα όμως υπεισέρχεται ένα από τα πιο παράξενα φαινόμενα στη φύση, η γυροσκοπική μετάπτωση.

Όπως ενδεχομένως θυμάστε από το Λύκειο, ένα περιστρεφόμενο σώμα θέλει να διατηρήσει τον προσανατολισμό του στο χώρο και το πετυχαίνει, μέχρι κάποιος να σπρώξει τον άξονά του, όχι όμως πολύ κοντά στο κέντρο περιστροφής του.

Τότε το γυροσκόπιο θα αντιδράσει, αλλά με τον πιο παράξενο τρόπο, στρεφό-μενο αλλά σαν η δύναμη που ασκήθηκε να είχε εφαρμοστεί παράλληλα μετατοπισμένη κατά 90° επάνω στην περιφέρειά του και προς την κατεύθυνση περιστροφής του. Όσο και αν ακούγεται παράλογο έτσι ακριβώς συμβαίνει, και το φαινόμενο

Εικ. 2

Ο τροχός φαίνεται ότι αψηφά τους νόμους της βαρύτητας, όμως είναι σύμφωνο με τους νόμους της Φυσικής. Εφόσον ο τροχός περιστρέφεται με αρκετή ταχύτητα, αντί η δύναμη της βαρύτητας να τον τραβήξει προς τα κάτω, κάνει τον άξονα του τροχού να περιστρέφεται οριζόντια γύρω από το σημείο στήριξής του.

της μετάπτωσης έχει παρατηρηθεί από τις σβούρες μέχρι την περιστροφή της Γης. (εικ. 2)

Για να επανέλθουμε στο μπούμερανγκ, η μεγαλύτερη άνωση στο επάνω μέρος του και προς τα αριστερά, έχει ως συνέπεια το μπούμερανγκ να αρχίσει να στρίβει προς τα αριστερά και αυτή η ίδια η στροφή του προς τα αριστερά, πάλι εξαιτίας του φαινομένου της μετάπτωσης, το κάνει επίσης να γυρίζει προοδευτικά την καμπύλη επιφάνεια του προς τα επάνω. Τώρα όμως συμπεριφέρεται σαν τον μεγάλο έλικα (κύριο στροφείο) ενός ελικόπτερου που κινείται προς τα εμπρός, άρα αποκτά αρκετή άνωση για την τελευταία φάση της πτήσης του, ώστε να καταλήξει οριζόντιο (και αισιόδοξα) στα χέρια του χειριστή του.

Και σαν να μην έφταναν τα παραπάνω, ο άνεμος επηρεάζει σημαντικά την τροχιά του, ειδικά όταν το μπούμερανγκ κινείται στο πιο απομακρυσμένο τμήμα της (εικ.3).

Δεν είναι πράγματι εύκολο να γίνει κατανοητή η πτήση του μπούμερανγκ, και φανταστείτε ότι η επόμενη εποχή στην οποία οι άνθρωποι αντιμετώπισαν ένα πολύ παρόμοιο φαινόμενο, ήταν κατά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο όταν άρχισαν να χρησιμοποιούνται μονοκινητήρια καταδιωκτικά αεροσκάφη.

Τα αεροσκάφη αυτά, που είχαν μεγάλη

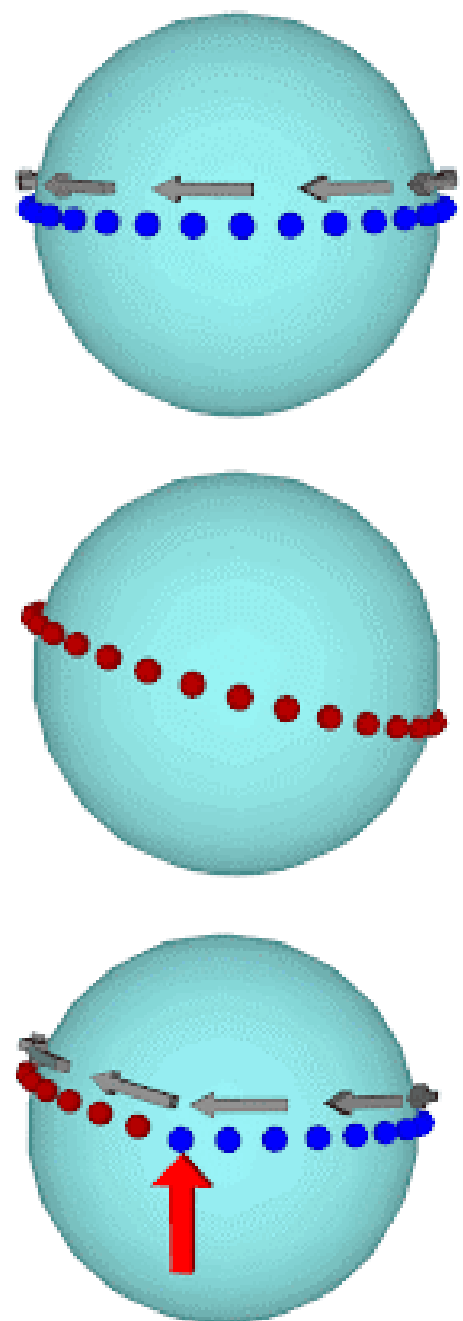

Εικ. 4

Δύσκολο για το καγκουρώ να φανταστεί από πού θα του έλθει το μπούμερανγκ!

και βαριά έλικα (και μάλιστα σε κάποιους τύπους περιστρέφονταν και ολόκληρος ο κινητήρας) όχι μόνο είχαν να αντιμετωπίσουν την ασύμμετρη έλξη από την έλικα καθώς κάθονταν με την ουρά χαμηλά στο έδαφος (χρησιμοποιούσαν ουραίο τροχό, ή πέδιλο), αλλά και την εκτροπή από τη γυροσκοπική μετάπτωσή της, τη στιγμή που η ουρά σηκώνονταν από το έδαφος για την απογείωση (εικ.4). Μετά από όλα αυτά μπορεί να αναρωτιέστε πώς οι Αβορίγινες κυνηγοί δεν πέθαναν από την πείνα, χρησιμοποιώντας ένα τόσο δύσκολο όπλο.

Η αλήθεια είναι ότι το μπούμερανγκ που επιστρέφει, χρησιμοποιήθηκε περισσότερο για παιχνίδι και επίδειξη

Εικ. 5

Μια ωραία φυσική εξήγηση από το διαδίκτυο (<https://woodgears.ca/physics/gyro.html>) για το γυροσκοπικό φαινόμενο, που αναπαράγεται εδώ:

ικανοτήτων, ενώ για το κυνήγι χρησιμοποιούσαν ένα μεγαλύτερο, βαρύτερο και ευθύβολο μπούμερανγκ, αλλά χωρίς τη δυνατότητα επιστροφής.

Ίσως σε τελική ανάλυση, το μπούμερανγκ που επιστρέφει να αναπτύχθηκε από τους λιγότερο ικανούς κυνηγούς, που όμως θα είχαν περισσότερες ευκαιρίες για εξάσκηση! Φανταστείτε μια σειρά από δορυφόρους που περιστρέφονται σε ισημερινή τροχιά γύρω από τη Γη (μπλε κουκίδες στην πρώτη εικόνα). Για περισσότερη απλοποίηση, φανταστείτε τη Γη ακίνητη (εικ.5).

Θέλοντας να τους αλλάξουμε τροχιά, την ώρα που περνούν από εμπρός μας, τους ωθούμε προς τα επάνω (δεύτερη εικόνα).

Αυτή η ώθηση, θα έχει σαν αποτέλεσμα η τροχιά τους να αποκλίνει προς τα επάνω (κόκκινες κουκίδες), αφού όμως θα έχουν περάσει από εμπρός μας και μάλιστα η μέγιστη απόκλιση θα συμβεί όταν θα έχουν απομακρυνθεί κατά 90° προς τη φορά κίνησής τους. Αν συνεχίσουμε να τους ωθούμε προς τα επάνω κάθε φορά που περνούν από εμπρός μας (ενώ ταυτόχρονα στην αντιδιαμετρική πλευρά της τροχιάς, τους ωθούμε προς τα κάτω), θα καταλήξουν να αλλάξουν τροχιά, όπως δείχνει η τρίτη εικόνα.

Αν τώρα φανταστούμε ότι ενώνουμε τη σειρά των δορυφόρων με ένα στεφάνι, έχουμε έναν σφόνδυλο στον οποίο όταν εφαρμόζουμε ροπή για να τον περιστρέψουμε Βορρά – Νότο εμπρός μας, θα αλλάξει πράγματι κατεύθυνση, αλλά σαν να είχαμε εφαρμόσει τη ροπή μετά από 90 μοίρες προς την κατεύθυνση περιστροφής του. ■

Εικ. 6

Στις αρχές του 20ου αιώνα, ο "μάγος" Selbit σε ένα από τα νούμερά του προσκαλούσε στη σκηνή αρκετούς άντρες, ζητώντας τους να ρίξουν στο πλάι ένα μεγάλο κεφάλι τυριού μέσα σε ορισμένο χρόνο. Φυσικά κανείς δεν τα κατάφερνε, επειδή μέσα στο ψεύτικο τυρί κρύβονταν ένας σιδερένιος δίσκος μεγάλης διαμέτρου, που ο Selbit είχε φροντίσει λίγο πριν και εκτός σκηνής να τον περιστρέψει σε υψηλό αριθμό στροφών, δημιουργώντας έτσι ένα ισχυρό γυροσκόπιο.

Βασίλης
Χαϊλάζης

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

Αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών.

Ένα, ίσως, από τα βασικά διακυβεύματα τα επόμενα χρόνια είναι και η διαμόρφωση ενός νέου πλαισίου αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών. Ο «υπέργηρος» πληθυσμός της Ελλάδας θα αυξάνεται συνεχώς την επόμενη εικοσαετία και θα έχει αυξανόμενες ανάγκες σε υπηρεσίες που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τον τομέα της περίθαλψης. Κατά συνέπεια, τίθεται επιτακτικά το ερώτημα ως προς το «πώς» θα αναπροσαρμοστεί το οικονομικό μοντέλο τόσο της χώρας όσο και ειδικότερα των τοπικών παραγωγικών συστημάτων όπου παρατηρούνται οι εντονότερες δυσαναλογίες μεταξύ νεότερου και υπέργηρου πληθυσμού.

Ο πληθυσμός της χώρας μειώνεται κάθε χρόνο σε απόλυτους αριθμούς από το 2011 και έπειτα, οπότε και για πρώτη φορά ο αριθμός των γεννήσεων και των μεταναστευτικών ροών προς τη χώρα υπολείπεται του αριθμού των θανάτων και της μετανάστευσης Ελλήνων στο εξωτερικό. Η υπογεννητικότητα από την άλλη αποτελεί δυστυχώς χρόνιο πρόβλημα για την Ελλάδα, ενώ ο μέσος όρος ολικής γονιμότητας, δηλαδή παιδιών ανά ζεύγος, παραμένει σταθερός στο 1,30 (περίπου) τα τελευταία χρόνια, όταν ο μέσος όρος της Ε.Ε. είναι 1,49. Να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τους ειδικούς, για να διατηρηθεί σταθερός ο πληθυσμός πρέπει ο δείκτης γονιμότητας να είναι πάνω από 2,1. Επίσης, η Ελλάδα και η Ιταλία καταγράφουν τον τρίτο χαμηλότερο δείκτη γεννήσεων (9‰) στην

Ε.Ε., μετά τη Γερμανία (8,4‰) και την Πορτογαλία (8,5‰). Ως αποτέλεσμα της υπογεννητικότητας και της γήρανσης του πληθυσμού αλλά και του αρνητικού ισοζυγίου μετανάστευσης, υπολογίζεται ότι θα έχουμε μείωση του πληθυσμού μας από τα 11 εκατομμύρια που ήταν το 2013, στα 9 εκατομμύρια το 2050.

Επίσης, ο πληθυσμός των παιδιών σχολικής ηλικίας (από 3 μέχρι 17 ετών) θα μειωθεί από 1,6 εκατομμύρια σήμερα σε 1,4 εκατομμύρια (αισιόδοξο σενάριο) και έως 1 εκατομμύριο (απαισιόδοξο σενάριο) το 2050, αφού όμως προηγηθεί μια έντονη διακύμανση τις δεκαετίες που θα μεσολαβήσουν. Εξάλλου, υπολογίζεται ότι το 2020 ένα στα 7 παιδιά που γεννιούνται θα έχουν έναν τουλάχιστον αλλοδαπό γονιό!

Ο εν δυνάμει οικονομικά ενεργός πληθυσμός (δηλ. όλοι οι πολίτες ηλικίας 20-69 ετών που δυνητικά θα μπορούσαν να δουλέψουν) θα μειωθεί από 7 εκατομμύρια το 2015 σε 4,8-5,5 εκατομμύρια το 2050. Ο πραγματικός οικονομικά ενεργός πληθυσμός θα μειωθεί από 4,7 εκατομμύρια το 2015 σε 3-3,7 εκατομμύρια

Όπως δείχνουν τα στατιστικά, τα άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών αντιπροσωπεύουν σήμερα στη χώρα μας ποσοστό πάνω από το 20,7% του πληθυσμού και σύμφωνα με τις προβλέψεις το 2030 θα είναι περίπου το 30% του πληθυσμού ενώ το 2050 θα πλησιάσουν το 1/3 του πληθυσμού! Αντίθετα, το αντίστοιχο ποσοστό των ατόμων ηλικίας 0-14 ετών είναι σήμερα περίπου 14% και

αναμένεται να υποχωρήσει το 2050 στο 10-12%. Αντίστοιχα, η μέση ηλικία, που ήταν 26 έτη το 1951 και που είναι 44 έτη σήμερα, αναμένεται να αυξηθεί και να αγγίξει τα 50 έτη. Αυτή η δημογραφική γήρανση -κοινή σε όλες τις δυτικού τύπου χώρες- προκαλεί πολλά προβλήματα ιατρικά, κοινωνικά, οικογενειακά, οικονομικά, ασφαλιστικά κ.ά. που θα προσλάβουν εκρηκτικές διαστάσεις στις προσεχείς δεκαετίες.

Σε παγκόσμια κλίμακα που γηράσκουν ταχύτατα είναι κατά σειρά η Ιαπωνία, η Νότια Κορέα, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ελλάδα και η Ιταλία. Υπολογίζεται ότι στη χώρα μας το 2050 θα υπάρχουν 3 εκατομμύρια Έλληνες ηλικίας άνω των 60 ετών (σε σύνολο 9.000.000 περίπου).

Εξάλλου, δεδομένο από την ετήσια έκθεση της διεθνούς οργάνωσης Help Age International του 2015 για την ποιότητα της ζωής των ηλικιωμένων χαρακτηρίζει την Ελλάδα ως μια από τις χειρότερες χώρες για να ζουν οι πολίτες άνω των 60 ετών και κατατάσσει τη χώρα μας στην 79η θέση μεταξύ 96 χωρών, όσον αφορά στην κοινωνικο-οικονομική ευημερία, κάτω από τη Βενεζουέλα και τη Νότια Αφρική!

Παρ' όλα αυτά όμως, σύμφωνα με την ίδιο οργάνωση το προσδόκιμο ζωής των Ελλήνων ηλικίας 60 ετών είναι 24 έτη πολύ κοντά στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Υγεία και τρίτη ηλικία.

Όπως αναφέρει ο Πρόεδρος της Ελληνικής Γeronτολογικής και Γηριατρικής Εταιρείας, Ιωάννης Γ. Καραϊτιανός, Καθηγητής Χειρουργικής ΕΚΠΑ, συνέπεια της βαθμιαίας γήρανσης του πληθυσμού είναι η αύξηση των ποσοστών των νόσων φθοράς, όπως είναι τα καρδιαγγειακά νοσήματα, ο σακχαρώδης διαβήτης, η χρόνια νεφρική και αναπνευστική ανεπάρκεια, η καχεξία, η άνοια και άλλες; διαταραχές της μνήμης, η οστεοπόρωση και βέβαια η μεγάλη μαστίγα του καρκίνου. Είναι επομένως απόλυτα αναγκαίο ΝΑ ΔΟΘΟΥΝ ΣΟΒΑΡΑ (κυρίως Οικονομικά) κίνητρα, ώστε να αυξηθούν οι γεννήσεις ανά οικογένεια, διαφορετικά ο Ελληνισμός θα μαραθεί και θα κινδυνεύσει με εξαφάνιση!

Πηγές: Το Βήμα (on line), Ναυτεμπορική ■

Μιχάλης
Μεταξάς

ΑΠΟΘΕΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗΝ ΠΑΛΛΗΝΗ

Δύο χρόνια πριν τον Νοέμβριο του 2016 στο παρθενικό τεύχος του Στίγματος, είχα καταθέσει την άποψη περί της συστάσεως δημοτικής βιβλιοθήκης στον δήμο μας (http://www.athlepolis.gr/wp-content/uploads/2016/10/STIGMA_31.10.2016_small.pdf).

Προφανώς λόγω έλλειψης δομών και πόρων για την υλοποίηση ενός τέτοιου οργανισμού, ή και λόγω μη πειστικών επιχειρημάτων από μέρους μας που δεν προκάλεσαν το ενδιαφέρον της δημοτικής αρχής για μια τέτοια συζήτηση επανέρχομαι αυτήν τη φορά απευθυνόμενος στην ατομική και συλλογική συνείδηση με μία νέα πρόταση ανάλογου θεματικού ενδιαφέροντος. Και η πρόταση αυτήν τη φορά αφορά στη δημιουργία είτε σε συνεργασία με τις τοπικές συλλογικότητες, είτε από ιδιώτες ενός αποθετηρίου που θα αφορά καταρχάς την τοπική ιστορία και τον τοπικό πολιτισμό και εν συνέχεια την συλλογή υλικού από τα δρώμενα της τοπικής κοινωνίας και υλικού ευρύτερου ενδιαφέροντος. Η πρόταση αυτή επιβάλλεται σε επόμενο στάδιο να εμπλουτιστεί με ένα Ηλεκτρονικό Αναγνώστηριο.

Όμως τι εννοούμε με τους δύο αυτούς όρους: Ως **Αποθετήριο** λοιπόν χαρακτηρίζεται η ψηφιακή βάση τεκμηρίων (δεδομένων) στην οποία όλοι έχουν ελεύθερη και χωρίς περιορισμό πρόσβαση. Τα αποθετήρια συνήθως είναι Θεματικά με

συγκεκριμένο προσανατολισμό (δηλ. θεματική κατηγορία) και Ιδρυματικά που στηρίζουν (οργανώνουν-διατηρούν-αναδεικνύουν) το έργο του Οργανισμού απ' όπου προέρχονται. Τα τεκμήρια των αποθετηρίων μπορεί να είναι πλήρη κείμενα με τα μεταδεδομένα τους, επιστημονικά άρθρα, δημοσιευμένα ή μη διδακτικό υλικό, υλικό σεμιναρίων, συγγράμματα, διπλωματικές εργασίες, διδακτορικά, πολυμεσικό υλικό και βιντεοσκοπημένες εισηγήσεις καθώς και φωτογραφικό υλικό.

Ως **Ηλεκτρονικό Αναγνώστηριο** εννοείται μια καινοτόμος υπηρεσία που στις μέρες μας βρίσκει ολοένα και περισσότερους φίλους, αφού παρέχει την δυνατότητα σε πιστοποιημένους χρήστες να διαβάζουν δωρεάν ηλεκτρονικά βιβλία, για συγκεκριμένη χρονική περίοδο, μέσω υπολογιστή, tablet ή και το smartphone. Αντιλαμβανόμαστε ότι η δημιουργία ενός τέτοιου αποθετηρίου ειδικά για έναν Δήμο όπως τον δικό μας που βρίσκεται Συλλόγων θα αποτελέσει την βάση μιας απομακρυσμένης μα συνάμα και πολύς στενής συνεργασίας για το κοινό καλό σε ενεστώτα και μέλλοντα χρόνο.

Ιδού λοιπόν, κατά πως λένε και οι φιλολογούντες, στάδιον δόξης λαμπρόν. ■

ΑΠΟΦΕΥΞΕ

Αριστοτέλης
Αλεξόπουλος

ΜΟΝΑΔΕΣ (ΣΤΑΘΜΟΙ) ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ: ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Ζ' ΜΕΡΟΣ

Η δική μας θέση στηρίζεται σε δύο εναλλακτικές προτάσεις. Η πρώτη αφορά στην κατασκευή τεχνητών νησιών εντός των χωρικών υδάτων και ειδικότερα σε σημείο που δεν εμποδίζει την κυκλοφορία των πλοίων από και προς τα λιμάνια αλλά ταυτόχρονα σε σχετικά ικανοποιητική απόσταση από τις λιμενικές εγκαταστάσεις, λ.χ. ένα τέτοιο σημείο για το λιμάνι του Πειραιά μπορεί να βρίσκεται νότια της νησίδας Αταλάντης η οποία βρίσκεται στο νότιοδυτικό άκρο της Ψυττάλειας, πλησίον της Κυνοσούρας και δυτικά του κεντρικού λιμένα Πειραιά πάνω σε μία ευθεία νοτιή γραμμή που ορίζεται από τα σημεία: το στόμιο του κόλπου των Σεληνίων (ακτή Σαλαμίνας) και αυτό που βρίσκονται τα λιπάσματα της Δραπετσώνας (ακτή Αττικής). Μ' αυτόν τον τρόπο η θεωρητική θέση βρίσκεται εντός των χωρικών υδάτων της Ελλάδας (εύρους 6νμ), πολύ κοντά στον διάπλου των εμπορικών πλοίων από και προς τον Πειραιά δίχως να προβάλλει εμπόδια στη χρήση των διαύλων διεθνούς ναυσιπλοίας, προστατεύεται από όλους τους ανέμους για την αναγκαία κατασκευή προβλήτας, η μέγιστη απόσταση δεν ξεπερνά τα 2-3νμ ενώ τα μέγιστα βάθη κυμαίνονται από 20-45 μέτρα. Τα τεχνητά νησιά (artificial islands) είναι μόνιμες εγκαταστάσεις από μέταλλο, ξύλο και τσιμέντο που στηρίζονται στον βυθό της θάλασσας (Ρούκουνας, 1982), κάτι ανάλογο με τις πλατφόρμες εξόρυξης υποθαλάσσιου πετρελαίου και χρησιμοποιούνται για ωκεανογραφικούς σκοπούς ή για την εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας. Οι εγκαταστάσεις αυτές ακόμη και εάν βρίσκονται στην ανοιχτή θάλασσα, διέπονται από ειδικό καθεστώς σύμφωνα με τα άρθρα 60 και 80 της σύμβασης του Δ.Θ. (1982) όπου ορίζεται ότι το παράκτιο κράτος έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα στις τεχνητές νησίδες σχετικά με θέματα τελωνείων, φορολογίας, δημόσιας υγείας, ασφάλειας και μετανάστευσης. Το παράκτιο κράτος πρέπει να ενημερώνει τα άλλα κράτη όταν πρόκειται για την κατασκευή τέτοιων νησιών αλλά μπορεί να δημιουργεί ζώνες ασφάλειας μέχρι 500 μέτρα γύρω από αυτές. Εάν

βρίσκονται στην αιγιαλίτιδα ζώνη τότε υπάγονται στο εσωτερικό δίκαιο του παράκτιου κράτους¹. Η δεύτερη πρόταση αφορά στην εγκατάσταση της μονάδας υποδοχής καταλοίπων πάνω σε κάποιο μικρό φυσικό νησί. Μία τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να είναι ο Άγιος Γεώργιος Σαλαμίνας (πρώην λοιμοκαθαρτήριο), το οποίο βρίσκεται πλησίον του όρμου των Παλουκιών, εντός του Ναυστάθμου. Το νησί έχει επιφάνεια 0.200τχ (συγκριτικά η Ψυττάλεια στην οποία βρίσκεται ο βιολογικός σταθμός, έχει επιφάνεια 0.375τχ), μετά το 1970 είναι ακατοίκητο και απέχει από το λιμάνι του Πειραιά όχι περισσότερο από 4νμ. Τις δύο τελευταίες δεκαετίες χρησιμοποιείται από το Π.Ν. για διάφορες δραστηριότητες (ναυτικά γυμνάσια). Με την κατασκευή νέας προβλήτας του ναυστάθμου και τις κατάλληλες προσχώσεις ενώθηκε με τον απέναντι όρμο και ουσιαστικά δεν είναι πλέον νησί με τη νομική έννοια του όρου (Γιαγκάκης, 1995). Από την πρακτική σκοπιά επιτυγχάνεται μία σημαντική μείωση του κόστους κατασκευής έναντι της προηγούμενης πρότασης, μειώνεται το κοινωνικό κόστος σε μία ιδιαίτερα υποβαθμισμένη θαλάσσια περιοχή και μπορούν μελλοντικά να εξυπηρετηθούν και τα πολεμικά πλοία, τα οποία ως γνωστόν εξαιρούνται από όλες τις διεθνείς συμβάσεις για περιστατικά θαλάσσιας ρύπανσης. Ωστόσο, για να λειτουργήσει αυτή η μονάδα, πρέπει να ξεπεραστούν κάποια λειτουργικά εμπόδια. Η ευρύτερη θαλάσσια περιοχή είναι απαγορευμένη λόγω αμυντικών σκοπών (ύπαρξης του ναυστάθμου) και δεν επιτρέπεται σε κανένα εμπορικό πλοίο να προσεγγίσει το νησί είτε για πρόχειρες επισκευές είτε για να αποβιβάσει πρόσωπα. Ακόμη και οι πιλότοι που ανεβαίνουν

¹ Τα παράκτια κράτη μπορούν να επεκτείνουν την εσωτερική τους νομοθεσία στα τεχνητά νησιά με ρητές διατάξεις, λ.χ. το άρθρο 37 του Ν. 468/1976 "περί αναζήτησης ερευνής και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων", του οποίου η διατύπωση είναι ατελής..

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

πάνω στα πλοία με σκοπό την υποχρεωτική πλοήγηση, τηρούν αυτούς τους κανονισμούς του Υ.Ε.Ν. Επομένως απαιτείται προηγούμενη χορήγηση άδειας από το Π.Ν. για την κατασκευή του έργου στη νότια πλευρά του νησιού όπου δεν ισχύει η απαγόρευση. Πρόσθετα, πρέπει να γίνει μία μελέτη της περιοχής λόγω της αυξημένης κυκλοφορίας πλοίων και πλοιαρίων της τακτικής γραμμής Πέραμα - Παλούκια αν και προβλεπόταν η σύζευξη των δύο περιοχών με γέφυρα. Εναλλακτικά μπορεί να χρησιμοποιηθεί και τμήμα της Ψυττάλειας για την κατασκευή της μονάδας, η οποία διαθέτει μεγαλύτερη επιφάνεια και για ένα επιπλέον λόγο. Δεδομένου ότι οι ρυθμοί ολοκλήρωσης του έργου βιολογικούκαθαρισμούστηΨυττάλειαείναισχετικάαργοί και η διαχείριση της λάσπης που αναγκαστικά παράγεται από αυτή τη μονάδα (250 τόνοι/ημερήσια) δεν είναι δυνατό να αποθηκευθεί στο νησί διότι θα συμβάλλει σε πρόσθετη ρύπανση του Σαρωνικού, είναι προτιμητέο να παραδίδονται στη νέα μονάδα επεξεργασίας κάθε είδους καταλοίπων, λ.χ. πετρελαιοειδή, λύματα, απορρίμματα.

6. Επίμετρο

Είναι γεγονός ότι η παράκτια ζώνη της Αττικής αντιμετωπίζει ποικίλα περιβαλλοντικά προβλήματα στα οποία μέχρι σήμερα όχι μόνο δεν δόθηκαν οι ενδεδειγμένες λύσεις αλλά ούτε εφαρμόστηκαν οι προτεινόμενες πολιτικές μέσω των Μ.Ο.Π. Παρόλο

που η Ελλάδα δεν είναι κατεχοχήν βιομηχανική χώρα και οι θάλασσες της δεν αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ρύπανσης, υπάρχει σταδιακή χειροτέρευση της ποιότητας του θαλασσινού ύδατος που προκαλείται όχι τόσο από τις ναυτιλιακές και άλλων μορφών θαλάσσιες δραστηριότητες αλλά από τις χερσαίες πηγές. Η παράκτια ζώνη είναι βέβαια το σημείο ένωσης ξηράς και θάλασσας και επομένως οτιδήποτε ρυπογόνα συστατικά δημιουργούνται στην πρώτη οδεύουν χωρίς καθόλου επεξεργασία στη δεύτερη. Πρόσθετα, οι δραστηριότητες του ανθρώπου που αφορούν αποκλειστικά σ' αυτή τη ζώνη ολοένα και αυξάνονται με προφανές αποτέλεσμα να διογκώνεται το πρόβλημα όχι μόνο της αντιμετώπισης αλλά και της σωστής αποτίμησης του.

Για να επιτευχθεί η ιδανική ισορροπία μεταξύ περιβαλλοντικής και οικονομικής ανάπτυξης μέσα από το πρίσμα της βιώσιμης ανάπτυξης στην παράκτια ζώνη, απαιτείται η ορθολογική διαχείριση των πόρων και η καλύτερη δυνατή εκμετάλλευση της τεχνολογίας σύμφωνα με τις νέες διεθνείς απαιτήσεις. Το ζήτημα της εγκατάστασης και λειτουργίας ΣΥΚ στα μεγαλύτερα λιμάνια της Ελλάδας από την πλευρά της κίνησης των πλοίων, είναι αναγκαίο να εξεταστεί με περισσότερη λεπτομέρεια. Η σταδιακή αντικατάσταση των πλωτών ναυπηγημάτων που "προσωρινά" λειτουργούν ως τέτοιοι σταθμοί με εγκαταστάσεις ξηράς σε φυσικά νησιά ή τεχνητά νησιά είναι η "οικολογικά" προτιμότερη λύση. ■

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

TOBERMORY Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΩΝ ΔΥΤΩΝ

Το Tobermory είναι μια μαγευτική περιοχή στο Οντάριο του Καναδά, και αποτελεί πόλο έλξης πολλών επισκεπτών καθόλη τη διάρκεια του χρόνου, εξαιτίας του φυσικού τοπίου και των κρυστάλλινων νερών της λίμνης Huron και του Κόλπου Georgian που την περιβάλλει.

Πρόκειται για ιδανικό προορισμό για φυσιδίφες, πεζοπόρους αλλά και λάτρεις της φύσης – μια «γιορτή για τα μάτια», όπως λένε χαρακτηριστικά οι ντόπιοι για τον τόπο τους. Ειδικότερα, μάλιστα, για τους δύτες το Tobermory θεωρείται... παράδεισος! Για ποιον λόγο;

Στο βυθό της λίμνης Huron υπάρχουν 22 ναυάγια πλοίων, ορισμένα από τα οποία είναι τα αρχαιότερα και καλύτερα διατηρημένα ναυάγια του Καναδά, που χρονολογούνται από τα μέσα του 19ου και τις αρχές του 20ού αιώνα.

Οι επισκέπτες έχουν τη δυνατότητα να κολυμπήσουν κοντά σε αυτά ή να κάνουν βαρκάδα στην επιφάνεια της λίμνης, αλλά οι πιο τολμηροί μπορούν να καταδυθούν στο βυθό και να εξερευνήσουν από κοντά τα πλοία. Το πιο παλιό, μάλιστα, ναυάγιο χρονολογείται εδώ και 150 χρόνια, ενώ η φιγούρα του είναι ορατή από κάθε σημείο

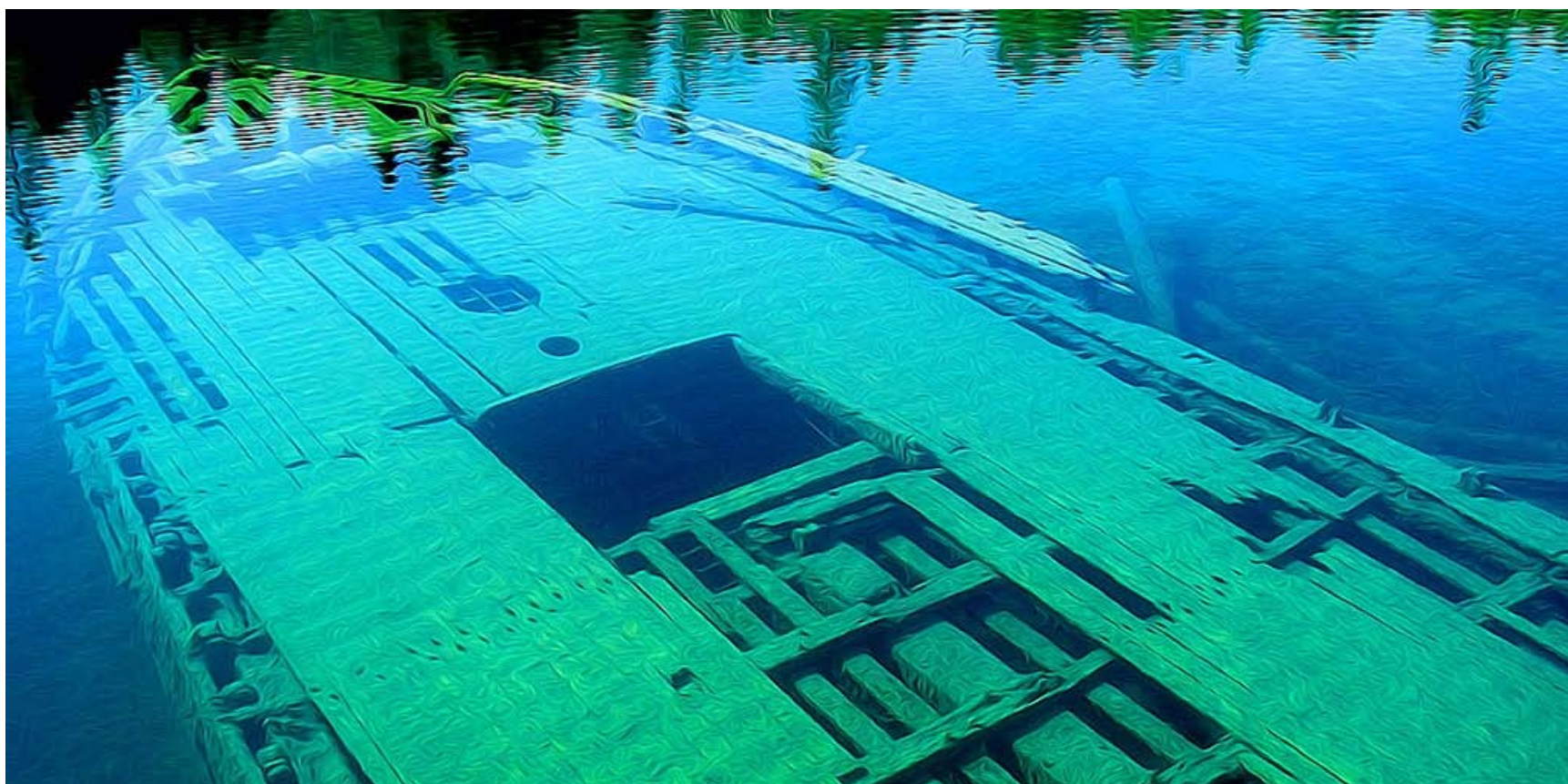
του κόλπου.

Και μπορεί η εικόνα να φαντάζει τρομακτική στο θεατή, που αναρωτιέται τι θα συναντήσει μέσα στο νερό, όμως το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό, καθώς ο πρασινογάλαζος βυθός προσφέρει μια μοναδική εμπειρία εξερεύνησης που κόβει την ανάσα! Άλλωστε λίγες είναι οι ευκαιρίες που έχει ο καθένας να βρεθεί στο... κατάστρωμα ενός ναυαγισμένου πλοίου! ■

συντονιστείτε...!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

TEATRE-MUSEU GALA SALVADOR DALI.

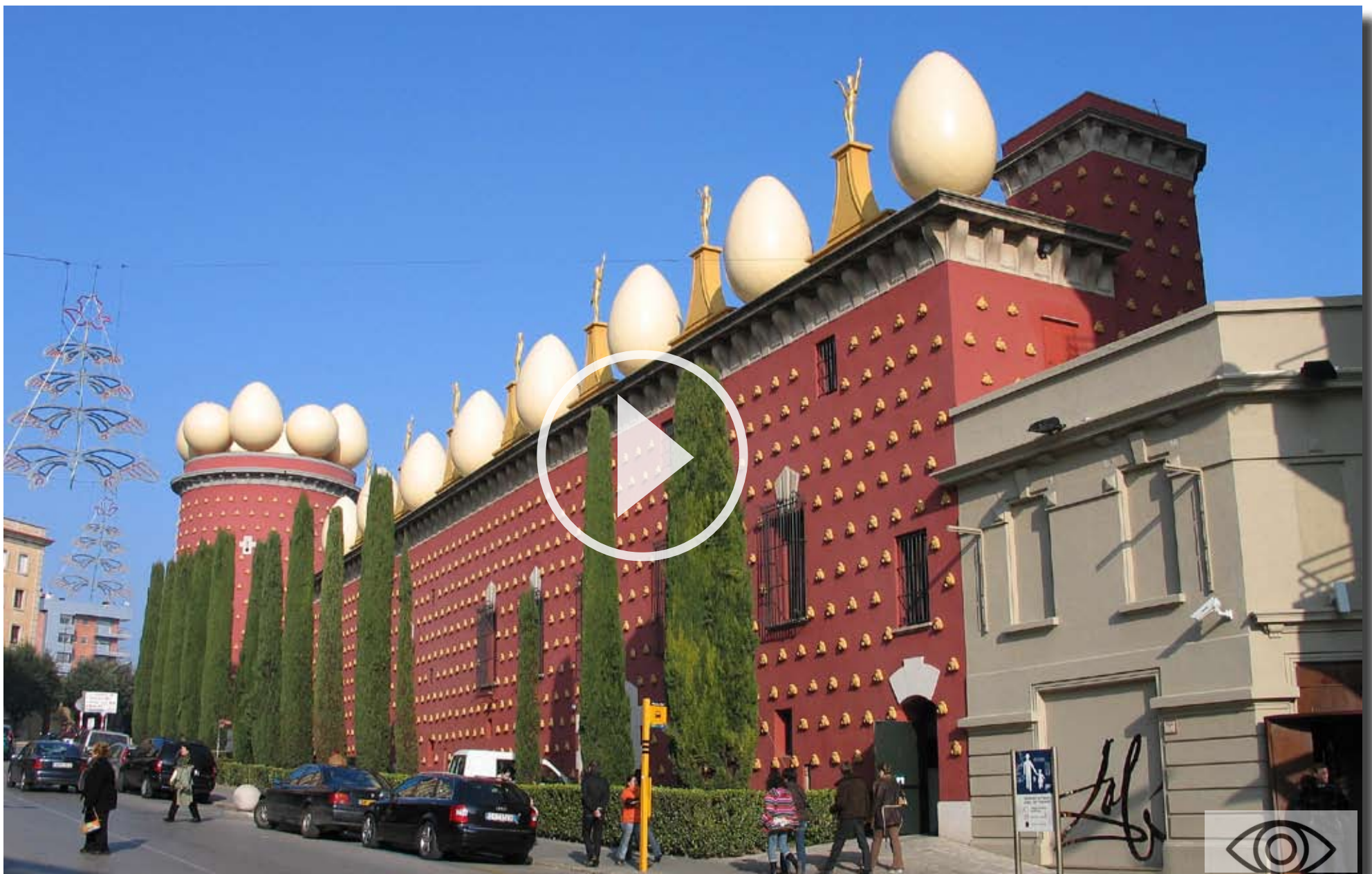
Θεωρείται ως το μεγαλύτερο «σουρεαλιστικό αντικείμενο» του κόσμου. Είναι διακοσμημένο με τεράστια άσπρα αυγά και βρίσκεται στην πόλη Φιγκέρες της Ισπανίας.

Είναι το Teatre-Museu Gala Salvador Dali, ένα παλιό Δημοτικό Θέατρο του

19ου που καταστράφηκε από τον Ισπανικό Εμφύλιο Πόλεμο και το οποίο αγοράστηκε από τον εκκεντρικό καλλιτέχνη με σκοπό να το μετατρέψει σε μουσείο. Δεν είναι τυχαίο πως σε αυτόν τον χώρο ο Νταλί έκανε την πρώτη του έκθεση.

Ένα μουσείο λοιπόν ιδιαίτερο και πα-

ρανοϊκό όσο δεν πάει ο νου μας, γι' αυτό βασική προϋπόθεση να κατανοήσεις τον χώρο και το πνεύμα του μουσείου είναι να είμαστε κατάλληλα προετοιμασμένοι και να διαθέσουμε δύο μέρες. ■

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΤΑ ΚΕΚΛΙΜΕΝΑ ΚΥΒΟΣΠΙΤΑ ΤΟΥ BLOM

Συμβαίνει σχεδόν πάντα στο παγκόσμιο γίνεσθαι τα έργα των δημιουργών να ξεπερνούν σε φήμη το όνομα εκείνων. Και η περίπτωση του Piet Blom του Ολλανδού αρχιτέκτονα (1934-1999), δεν θα μπορούσε να αποτελέσει την εξαίρεση στον κανόνα.

Τα Cubes Houses (σπίτια κύβοι) είναι τόσο διάσημα στον κόσμο της αρχιτεκτονικής-μηχανικής αλλά και στον κόσμο της τέχνης, ακριβώς επειδή μοιάζουν και είναι έργα τέχνης. Ο Piet Blom εκπρόσωπος του στρουκτουραλισμού, φού πειραματίστηκε προηγουμένως με την κυβική αρχιτεκτονική στην ολλανδική πόλη Helmond, κατόπιν έκκλησης των αρχών του Ρόττερνταμ που θέλησαν να προτείνουν μια οικιστική λύση πολλαπλών χρήσεων στους κατοίκους της πόλης, παρέδωσε τις κατοικίες αυτές στα τέλη της δεκαετίας του '70.

Πλησίον του σιδηροδρομικού σταθ-

μού Rotterdam Blaak στην περιοχή Oude Haven του κέντρου με τα φημισμένα εστιατόρια και τις καφετέριες, τα κυβικά σπίτια έχουν σχεδιαστεί με γνώμονα το συμφέρον της κοινότητας και είναι είναι παρατεταγμένα κατά μήκος πεζογέφυρας μιας εκ των πολυάριθμων που κοσμούν τους πολυσύχναστους δρόμους αυτής της καθόλα μοντέρνας και αντισυμβατικής Ολλανδικής μητρόπολης. Η περιοχή ελεύθερης κυκλοφορίας που συνδέει τους κύβους (38 μικροί κύβοι και δύο λεγόμενα «super-cubes») μεταξύ τους περιλαμβάνει μια μικρή παιδική χαρά καθώς και μικρά γραφεία και στούντιο.

Τα σπίτια κύβοι είναι σχεδιασμένα κατά τρόπο τρόπο ασύμμετρο. Θα έλεγε κάποιος ότι δίνουν την αίσθηση ενός αφηρημένου δάσους κάτι που ασφαλώς δεν ισχύει καθώς η κατασκευή τους είναι άκρως προ-

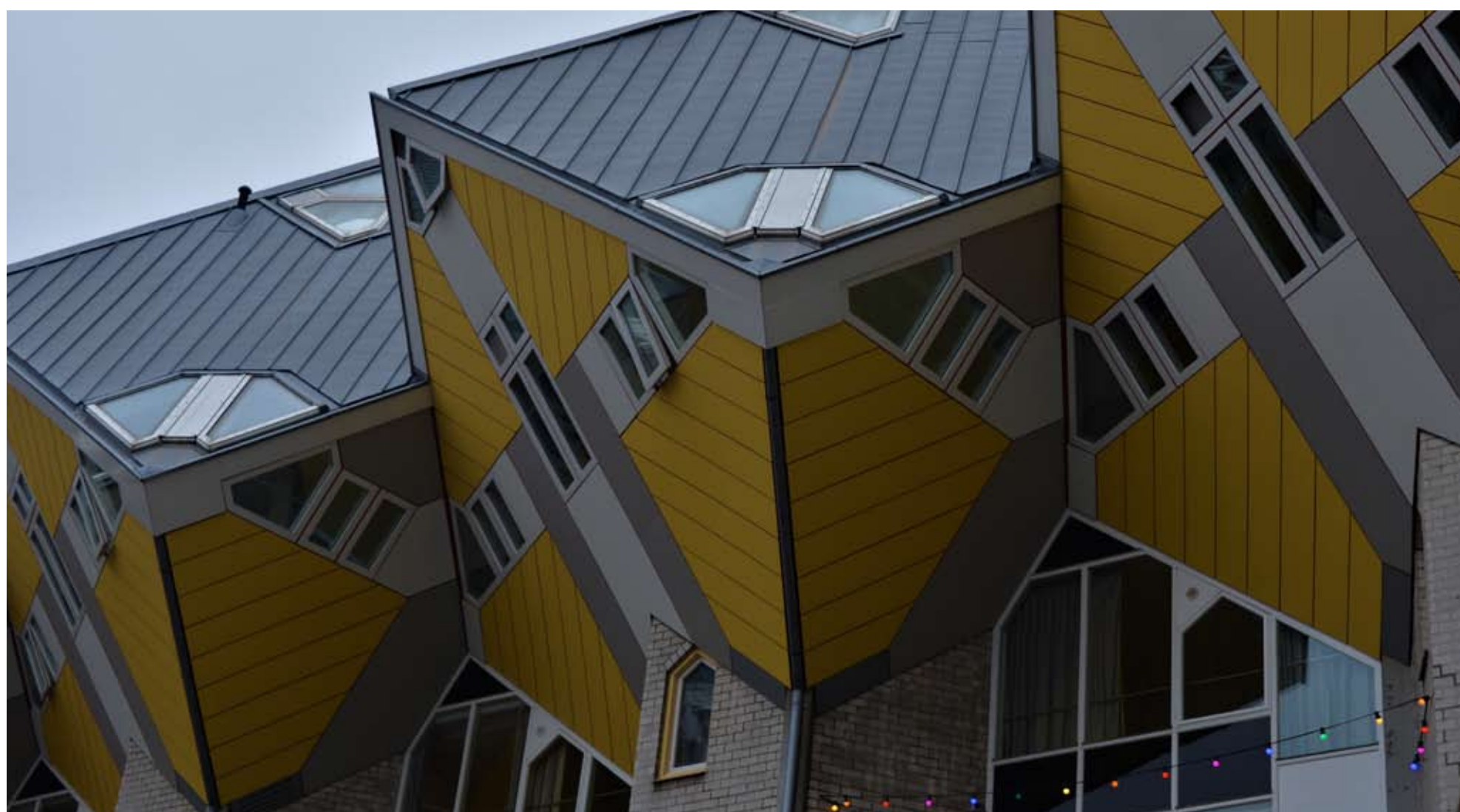
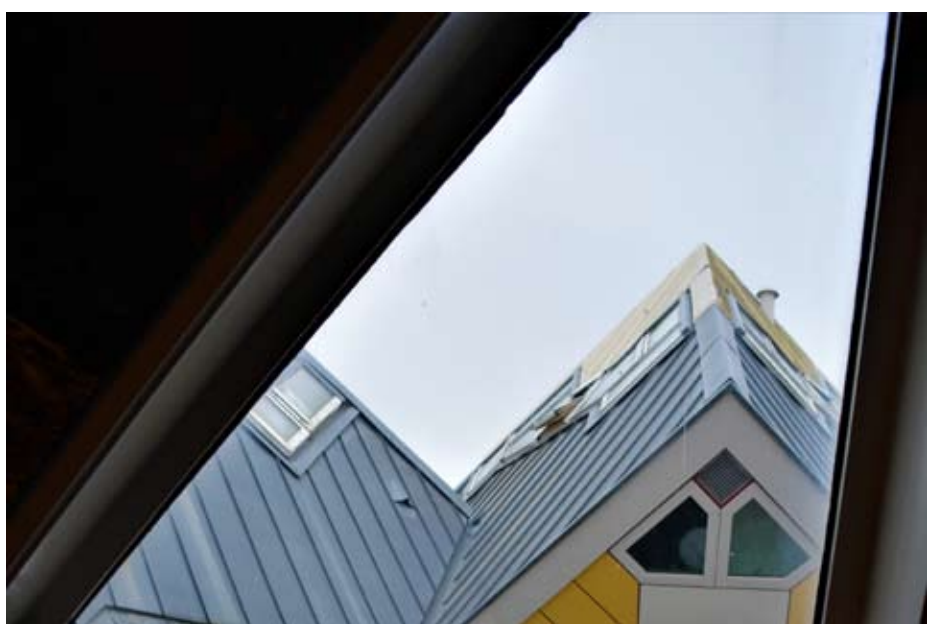
σεγμένη ακολουθούμενη τους κανόνες της στατικότητας με γεωμετρική ακρίβεια.

Η κατασκευή τους στηρίζεται σε στύλους από σκυρόδεμα και εξωτερικά περιβάλλονται από ξύλινα πλαίσια σε κίτρινο χρώμα για να αναδεικνύεται η ιδιαιτερότητα της φόρμας και των γραμμών. Οι τοίχοι και τα παράθυρα τελούν υπό γωνία 54,7 μοιρών και η συνολική επιφάνεια του διαμερίσματος είναι περίπου 100 τετραγωνικά μέτρα, αλλά περίπου το ένα τέταρτο του χώρου είναι άχρηστο λόγω των τοίχων που βρίσκονται κάτω από τις κεκλιμένες οροφές.

Καλύπτουν 3 ορόφους, με ισόγειο που αποτελεί την είσοδο του σπιτιού, τον πρώτο όροφο που στεγάζει το σαλόνι και την κουζίνα, και τον δεύτερο όροφο στον οποίο υπάρχουν δυο υπνοδωμάτια με μπάνιο.

Μαρία Μέταζα

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

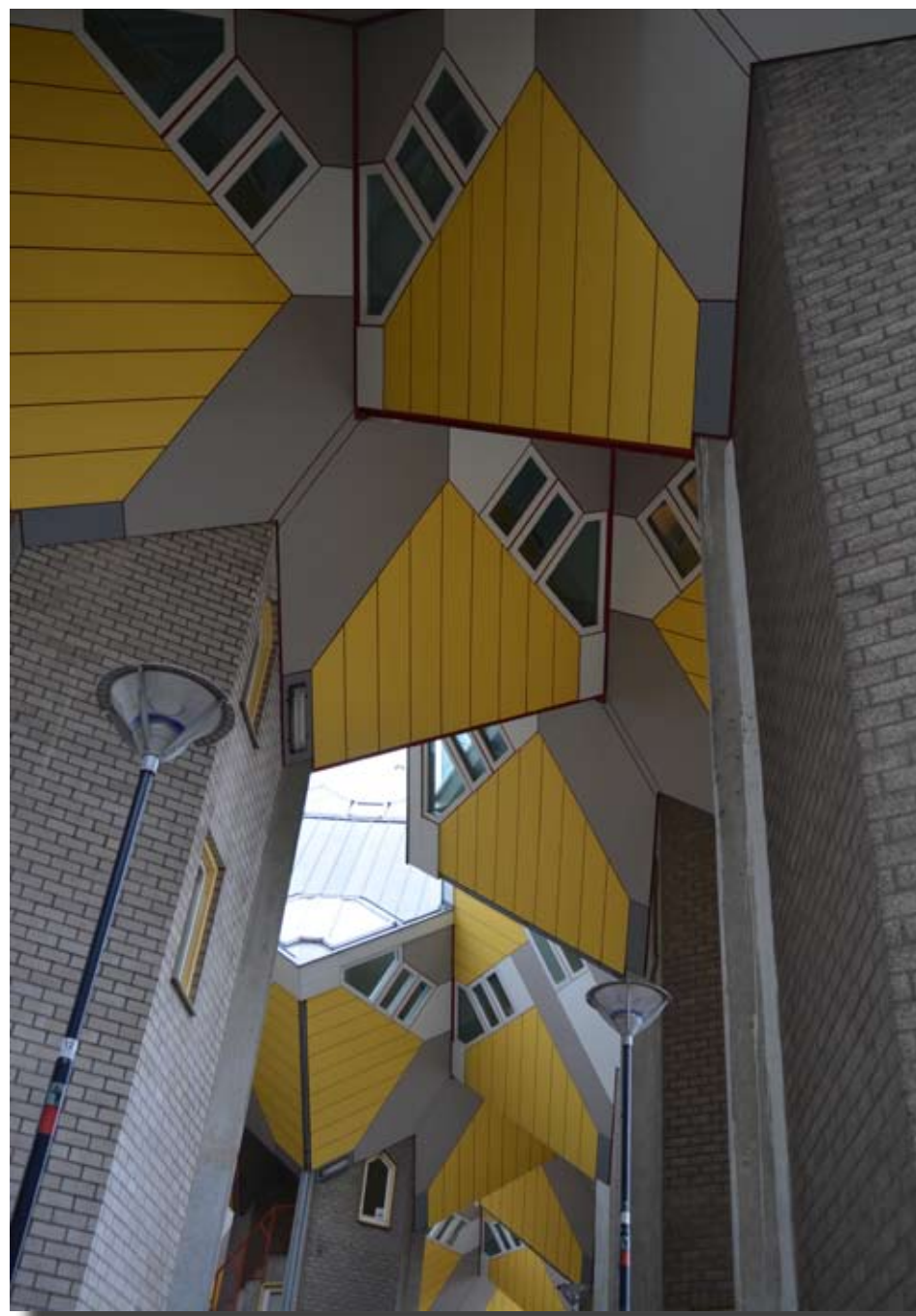
Ο τελευταίος όροφος φιλοξενεί έναν μικρό κήπο συνήθως, ενώ δίνει την ευκαιρία στους ενοίκους να απολαμβάνουν την μοναδική θέα στην πόλη.

Το ενδιαφέρον ίσως και και η περιέργεια του κοινού προέτρεψε έναν εκ των ιδιοκτητών έναντι ενός εισιτηρίου της

τάξεως των 3 ευρώ να διαθέσει τον χώρο του προκειμένου να ικανοποιηθεί η φιλομάθεια των επισκεπτών.

Από το 2009, οι μεγαλύτεροι κύβοι μετατράπηκαν σε ξενώνα που διοικείται από την ολλανδική αλυσίδα Stayokay. Ακριβώς επειδή είναι μοναδική η κατα-

σκευή τους παγκοσμίως, η επίσκεψη σε αυτά τα σπίτια αποτελεί ενδιαφέρουσα και μοναδική εμπειρία. Μην την χάσετε όταν βρεθείτε στην σκιά τους. ■

© Φωτογραφιών: ΜαρίαΜεταξά

ΑΣΠΟΥΔΑΧΤΟΙ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΣΙΑ Η ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Η Μαρία Ρουσσιά έμεινε γνωστή στην ιστορία της λογοτεχνίας και στον Ελληνισμό της Αλεξάνδρειας ως «η αδελφή του στρατιώτη» γιατί έγραφε εκατοντάδες εμπυχωτικές επιστολές σε στρατιώτες κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Η οικογένεια της καταγόταν από την Ορά Λάρνακας αλλά η ίδια γεννήθηκε στο Κάιρο το 1894. Παιδάκι ακόμα με την οικογένεια της πήγε στην Τεργέστη της Ιταλίας όπου και τελείωσε το ελληνικό δημοτικό σχολείο και το ιταλο-γερμανικό γυμνάσιο και διδασκαλείο. Στο πλαίσιο των σπουδών της για το διδασκαλικό λειτούργημα, έκανε μαθήματα φιλολογίας, φιλοσοφίας, ξένων γλωσσών και μουσικής. Όταν ξέσπασε ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος (1914-1918) η οικογένεια της επέστρεψε το 1913 οριστικά στην Αίγυπτο και εγκαταστάθηκε στην Αλεξάνδρεια.

Άρχισε να δημοσιεύει τα πρώτα της λογοτεχνικά έργα στην εφημερίδα «Ταχυδρόμος» της Αλεξάνδρειας (1937-1946) και συνεργάστηκε επίσης με το περιοδικό «Κυπριακά Γράμματα» (1939-1956). Το 1942 εξέδωσε το βιβλίο της «Γράμματα της αδελφής του στρατιώτη», όπου παρουσιάζει διαλεγμένα γράμματα που έγραψε απευθείας στους στρατιώτες τον καιρό που ανασυντασσόταν ο ελληνικός στρατός στη Μέση Ανατολή, και το 1946 έγραψε το βιβλίο «Για το δίκιο στη Μέση

Ανατολή».

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, υπηρέτησε ως εθελόντρια νοσοκόμα και ανέπτυξε, παράλληλα, έντονη κοινωνική και πνευματική δράση. Στα εκατοντάδες γράμματα που έστειλε στους στρατιώτες τους ενθάρρυνε και τους παρηγορούσε. Τους κρατούσε συντροφιά στα νοσοκομεία, στα στρατόπεδα, στα χαρακώματα, στο μέτωπο.

Ήταν μάχιμη κουμουνίστρια, πολύταλαντη, αεικίνητη και εργάστηκε ως δασκάλα, δημοσιογράφος, καθηγήτρια πιάνου νοσοκόμος στοιχειοθέτης τυπογράφος.

Το βιβλίο της «Κύπρος» περιέχει έξι διηγήματα πάνω σε παραδόσεις και έθιμα, ήθη και τραγούδια της Κύπρου και ένα «Χρονικό» με αναμνήσεις από το τελευταίο ταξίδι της στην Κύπρο. Άλλα έργα της είναι το θεατρικό «Πίσω από την κλειστή πόρτα», το μυθιστόρημα «Το σαρακι», το διήγημα «Οι γειτόνισσες», η νουβέλα «Το παιδί τον ανθρώπου» κ.ά.

Η Ρουσσιά έζησε τον όλεθρο του πολέμου και γι' αυτό σαφώς επηρεασμένη από τις τραγικές πολεμικές εμπειρίες το έργο της χαρακτηρίζεται από βαθύτερο ανθρωπισμό και έντονο αντιπολεμικό πνεύμα. Γράφει με πόνο για τον άνθρωπο, κατακρίνει τους εμπόρους των πολέμων. Το αίσθημα της αποξένωσης του μεταπολεμικού ανθρώπου, ακόμα και από τον ίδιο τον εαυτό του, καθώς και η

αντιπαράθεση ονειρικού και πραγματικού κόσμου αποδίδονται στις νουβέλες που συμπεριλαμβάνονται στο βιβλίο με τον εύγλωττο τίτλο «Ο ξένος» (1951).

Η Μαρία Ρουσσιά, αγωνίστρια για την παγκόσμια ειρήνη, πέθανε στην Αλεξάνδρεια το 1957.

(Απόσπασμα από το βιβλίο της Κύπρος)

....Νύχτα γυρίσαμε στην Πάφο. Μας περίμενε μαχαίρι μια είδηση. Κηρύχτηκε

Μιχάλης
Μεταξάς

ο πόλεμος .

Το πρώτο πλοίο φεύγει από τη Λεμεσό.
Πρέπει να το προλάβουμε. Ο δρόμος είναι
φραγμένος μ' αμέτρητα κοπάδια.

Εκατοστές πυρόξανθα δαμάλια αλλη-
λοσπρώχνοντοι τρέχοντας μπροστά μας
και μουκανίζουν γοερά. Οι έμποροι τα πι-
λατεύουν με μακριά καμιτσίκια από πετσί
Από τη μια μεριά παμφάγα η θάλασσα,
από την άλλη τραχιά τα βουνά. Δεν μπο-
ρούν να ξεφύγουν το μαστίγιο που αδιά-
κοπα συρίζει πάνω από το κεφάλι τους.

Ο πόλεμος!

Οι Κύπριοι μονομιάς ξέχασαν τους εξευ-
τελισμούς, τις απελάσεις, τις φυλακές, όλα
χα όσα υπόφεραν και είναι έτοιμοι να πο-
λεμήσουν στο πλευρό της Αγγλίας και να
πεθάνουν για την ελευθερία του κόσμου
και τη δικιά τους.

Στο ίδιο πλοίο μπαρκάραμε με τα δα-
μάλια. Αυτά για τα σφαγεία του κόσμου.
εμείς για τ' άγνωστο της πολεμικής φοβέ-
ρας.

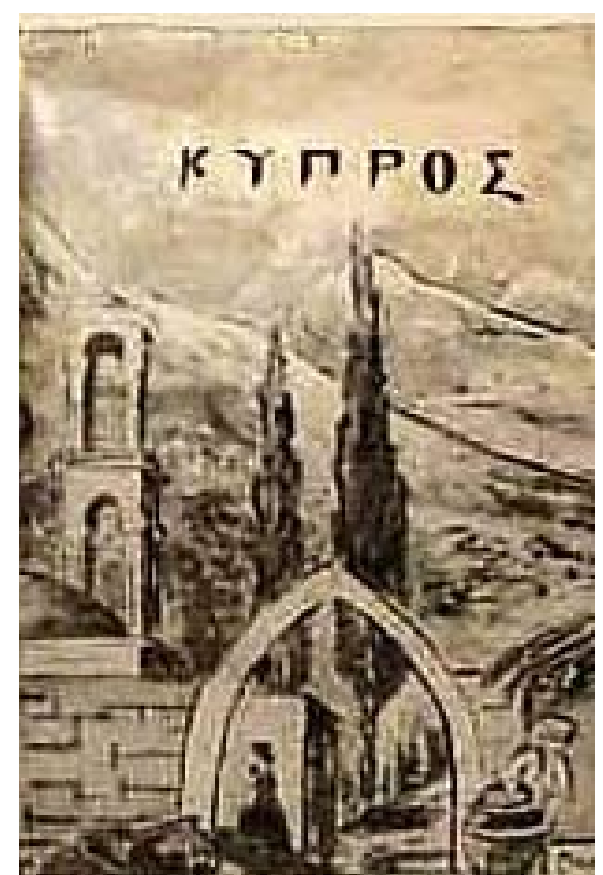
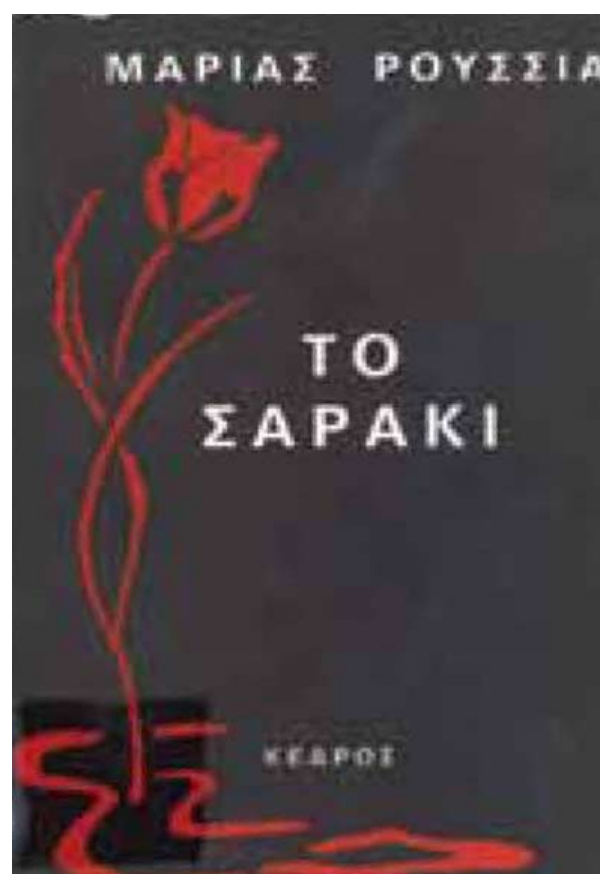
Κάθε νύχτα, από τον ουρανό, μας τρο-
μάζει ματωμένο ένα άστρο.

Είναι ο Άρης. ■

ΠΗΓΕΣ:

- Θωμά Γκόρπα, *Περιπετειώδες κοινωνικό μκαί μαύρο νεοελληνικό αφήγημα*, Σίσιφος 1981.
- Κύπρου Τοφάλλη, *Γλαύκος Αλιθέρης-Μαρία Ρουσσά-δύο Κύπριοι λογοτέχνες της Αιγύπτου*, Ελευθερία, 26/10/2017.
- Κείμενα Κυπριακής λογοτεχνίας, τόμος Β', 2012.

Μαρία Ρουσσά

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΠΟΙΜΕΝΩΝ

Το "Προσκύνημα ποιμένων" (1483-85) έργο του φλωρεντινού ζωγράφου Ντομένικο ντι Τομάσο Μπιγκόρντι Γκιρλαντάιο (Domenico Ghirlandaio, 1449 – 11/1/1494) βρίσκεται στο Παρεκκλήσι Σασέτι στην Αγία Τριάδα Φλωρεντίας. Ο Γκιρλαντάιο υπήρξε μαθητής του ζωγράφου Αλέσιο Μπαλντο-

βινέτι, συγχρόνου του Σάντρο Μποτιτσέλι και του Φιλίππο Λίππι, και για μικρό χρονικό διάστημα δάσκαλος του Μιχαήλ Άγγελου.

Το "Προσκύνημα ποιμένων" πρόκειται για θαυμάσιο δείγμα εικαστικής απόδοσης του θέματος αυτού της πρώιμης Αναγέννησης. ■

SIX SONGS: MASHUPS ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΣΕΙΣ

Νικόλας
Βασιλείου

Και σε αυτό το τεύχος θα ασχοληθούμε με το *Hardwired... to Self-Destruct*, έναν δίσκο σχετικά αμφιλεγόμενο στη metal κοινότητα που απέκτησε φανατικούς υπερασπιστές και φανατικούς επικριτές. Προσωπικά, όπως όπως ήδη από το τεύχος του Φθινοπώρου σας έχω γράψει λόγω και του τεράστιου δεσίματος με το αγαπημένο μου συγκρότημα, γούσταρα τη ζωή μου με το άλμπουμ και ας είχε δύο-τρεις αδύναμες στιγμές. Συνεχίζω λοιπόν την κατάταξη των τραγουδιών του *Hardwired* από το λιγότερο καλό (για μένα δεν υπήρχε κάποιο κακό) στο καλύτερο.

7. Now That We're Dead

Ξεκινάνε τα πολυαγαπημένα μου. Είναι κρίμα να βάζω το συγκεκριμένο τόσο κάτω, στη θέση 7 ένα από τα πιο κολλητικά κομμάτια του δίσκου. Δεν είναι μόνο οι riffάρες του Hetfield που σκίζουν σε όλες τις εισαγωγές, αλλά αυτή η τρομερή μελωδία που μπορεί να δημιουργήσει ακόμα και sing along καταστάσεις με το κοινό.

Metallica: Now That We're Dead

6. Here Comes Revenge

Στην πρώτη ακρόαση ήταν αυτό μαζί με το *Spit Out The Bone*, τα κομμάτια που χτυπήθηκα περισσότερο και έκανα headbanging μόνος μου. Οι στίχοι του είναι καταπληκτικοί, ενώ στις κιθάρες έχει γίνει τρομερή δουλειά, αφού το *Here Comes Revenge* μας ταξιδεύει σε εποχές *Black Album*.

Metallica: Here Comes Revenge

5. Moth Into Flame

Το δεύτερο δείγμα του *Hardwired* που ακούσαμε πριν την κυκλοφορία του ήταν και μία από τις πιο thrashy και φοβερές στιγμές του δίσκου με τις μελωδικές του στιγμές να το κάνουν ακόμα πιο πολυδαίδαλο άκουσμα.

Metallica: Moth Into Flame

4. Atlas, Rise!

Τρίτο και τελευταίο δείγμα δουλειάς που ακούμε πριν το δίσκο, το *Atlas, Rise!* μας έπεισε ότι ο δίσκος μόνο ανέμπνευστος δεν είναι, αλλά οι Metallica έχουν επιστρέψει με νέες τρομερές συνθέσεις. Με ένα φοβερό σόλο, με ένα ακόμα ρεφρέν που ο Hetfield τραγουδάει με απίστευτο πάθος και μία τρομερή εισαγωγή, μιλάμε για μία από τις καλύτερες συνθέσεις του *Hardwired*.

Metallica: Atlas, Rise! ■

Κωνσταντίνος
Ριζόπουλος

ΠΝΕΥΣΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

BEIRUT

Ο Ibrahim Maalouf γεννήθηκε το 1980 στη Βηρυτό σε μία οικογένεια διανοούμενων και καλλιτεχνών. Πατέρας του είναι ο τρομπετίστας Nassim Maalouf και μητέρα του η πιανίστρια Nada Maalouf. Είναι ανιψιός του συγγραφέα Amin Maalouf και εγγονός του δημοσιογράφου, ποιητή και μουσικολόγου Rushi Maalouf. (βλ. https://en.wikipedia.org/wiki/Ibrahim_Maalouf).

Σε ηλικία 7 ετών ο Ibrahi Maalouf ζήτησε από τον πατέρα του να του δώσει μερικά μαθήματα τρομπέτας. Εκείνος δέχτηκε, δίνοντάς του μία τρομπέτα με τέσσερις βαλβίδες. Ο πατέρας του Nassim, μαζί με τον Don Ellis ήταν από τους πρωτοπόρους την δεκαετία του '60 όπου μπορούσε να παίζει με την τρομπέτα του μικροδιαστήματα (με τη βοήθεια της τέταρτης βαλβίδας). Με αυτή του την σπάνια ικανότητα μπορούσε να παίζει αραβική μουσική με τον παραδοσιακό τρόπο (Tarab). Ο μικρός Ibrahim διδάχτηκε τόσο την κλασική όσο και την παραδοσιακή μουσική ταυτόχρονα (βλ. <https://www.nytimes.com/2016/09/14/arts/music/ibrahim-maalouf-oum-kalthoum-beyonce.html>). Ο πατέρας του, του δίδαξε την κλασική τεχνική, το μπαρόκ, το κλασικό αλλά και το σύγχρονο ρεπερτόριο και αργότερα εμφανίζονταν μαζί παίζοντας ζωντανά, στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή.

Σε ηλικία μόλις 20 ετών κέρδισε αρκετούς σημαντικούς διεθνείς διαγωνισμούς κλασσικής τρομπέτας. Έχει συνεργαστεί με πολλούς καλλιτέχνες της pop σκηνής, της jazz, του rock και της world music όπως: Sting, Salif Keita, Amedou & Mariam, Tryo, Matthieu Chédid, Lhasa de Sela, Marcel Khalifa, Vanessa Paradis, Juliette Greco, Archie Shepp κ.α.

Έχει ηχογραφήσει περισσότερα από 15 άλμπουμ

με δική του μουσική ή συμμετέχοντας σε δουλειές άλλων καλλιτεχνών. Έχει συνθέσει πάνω από δέκα συμφωνικά έργα και μουσική για αρκετές ταινίες (βλ. <https://www.ibrahimmaalouf.com/en/biographie/>)

Όσον αφορά στη jazz μουσική είναι αυτοδίδακτος και κατάφερε να εξελιχθεί συμμετέχοντας σε big bands και σε διάφορα γκρουπ που κατά καιρούς έπαιζαν στα jazz club του Παρισιού. Ένα από τα πρώτα του γκρουπ ήταν το "Farah". Ένα σχήμα με δυνατή γεύση oriental jazz με τη συμμετοχή οργάνων όπως τρομπέτα, σαξόφωνο, νέι, φλάουτο, πιάνο, κοντραμπάσο, κιθάρα, buzuk (παρόμοιο με το ελληνικό μπουζούκι) και αραβικά κρουστά.

Οι γονείς του Ibrahim Maalouf μαζί με την κατά δύο χρόνια μεγαλύτερη αδελφή του Layla, έφυγαν από τον Λίβανο κατά την διάρκεια του Λιβανέζικου εμφυλίου πολέμου και εγκαταστάθηκαν στα προάστια του Παρισιού.

Για το "Beirut" αναφέρει ο ίδιος ο Ibrahim Maalouf: "Το 1993 περπατούσα στους δρόμους της Βηρυτού - ήμουν 12 ετών. Για πρώτη φορά στη ζωή μου περπατούσα στα ερείπια της Βηρυτού προσπαθώντας να φανταστώ πώς θα φαινόταν αν την ξανάκτιζα με τον δικό μου τρόπο. Ενώ περπατούσα συνέθετα αυτή τη μελωδία. Μετά από τρεις ώρες περπάτημα αντίκρισα ένα τρομερό πράγμα. Ένας τεράστιος βομβαρδισμός είχε συμβεί λίγες ώρες πριν περάσω και οι διασώστες προσπαθούσαν να απεγκλωβίσουν τα τελευταία σώματα. Τρόμαξα. Πήρα το walkman μου, φόρεσα τα ακουστικά και έφυγα. Το τραγούδι των Led Zeppelin, "Stairway to Heaven" έπαιζε στο walkman μου. Μετά από πολλά χρόνια, είχα ακόμα στο μυαλό μου, αυτή τη

μελωδία που είχα συνθέσει ενώ περπατούσα, σε σύγχυση με το τραγούδι των Led Zeppelin. Αποφάσισα να παίξω τη μελωδία ως έναν μακρύ περίπατο και να το τελειώσω με το συναίσθημα των Led Zeppelin. Το "Beirut" είναι για μένα η μουσική που αντιπροσωπεύει την ανακάλυψη της πατρίδας μου και του hard rock, ταυτόχρονα".

Η τρομπέτα έχει έναν δυνατό, λαμπερό και οξύ ήχο. Ο ήχος του Ibrahim Maalouf

είναι ζεστός και βαθύς. Είναι ένας ήχος που είναι πιο κοντά στην ανθρώπινη φωνή. Ένα ήχος που "μιλάει" στα αφτιά απαλά, που δεν φωνάζει. Ακούγοντας τον μακρύ και αργό περίπατο νοιώθουμε μια χαλαρότητα και συνάμα μία θλίψη. Νομίζουμε ότι ακούμε μια ανθρώπινη φωνή που "σπάει" και δεν μπορεί να αρθρώσει σωστά και καθαρά. Ακούμε μια τρομπέτα που "κλαίει". Η πορεία συνεχίζεται με την νωχελική συνοδεία της κιθάρας, φτάνο-

ντας στο αποκορύφωμα με τον σκληρό ήχο της rock μουσικής και μια κιθάρα που "κραυγάζει" μαζί με την λαμπερή και "οργισμένη" φωνή της τρομπέτας.

Το κομμάτι Beirut περιλαμβάνεται στο δίσκο του Ibrahim Maalouf, Diagnostic.

Καλή ακρόαση με τα μάτια κλειστά ■

Γιάννης
Ξηντάρας

ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ, ΕΝΑ ΡΟΥΧΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ, ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ...

Η αυτοπεποίθηση είναι κατά μια έννοια “η πίστη στον εαυτό μας”. Η πίστη ότι αξίζουμε, ότι μπορούμε, ότι η γνώμη μας, ο λόγος μας, η άποψή μας έχουν σημασία και... κατά συνέπεια, αυτοπεποίθηση σημαίνει να μπορούμε να εκφραζόμαστε, ελεύθερα, χωρίς φόβο, χωρίς την ανασφάλεια της επίκρισης, της απόρριψης και της μη-αποδοχής...

Αυτοπεποίθηση λοιπόν σημαίνει θέλω και σημαίνει μπορώ, αυτοπεποίθηση είναι η θετική αύρα που κατακτά τους άλλους, η αυτοπεποίθηση είναι σαγήνη και σιγουριά μαζί. Είναι ένα ρούχο πολύτιμο, που ταιριάζει στον καθένα, και προσαρμόζεται στα μέτρα του καθενός...

Έτσι λοιπόν:

1. Να έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας. Η κάθε άποψη είναι μοναδική και ο κάθε ένας δικαιούται να έχει την δική του! Αρκεί να μην πιστεύουμε ότι πρέπει και οι άλλοι οπωσδήποτε να συμφωνούν μαζί μας...

2. Να αγαπάμε την εικόνα μας, την εικόνα του προσώπου και του σώματός μας. Ψηλοί, κοντοί, χοντροί, λεπτοί, ανοιχτόχρωμοι, μελαχρινοί, πλούσιοι ή φτωχοί, όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι. Ο καθένας μας έχει την αξία του, την ομορφιά του, την χάρη του! Βρες κι εσύ την δική σου χάρη, αγκάλιασε την και αγάπησέ την!

3. Να μην κρεμόμαστε από την γνώμη των άλλων. Όπως είπαμε, ο κάθε ένας έχει την άποψή του: για την ζωή, για τον

κόσμο, για τα πάντα! Αλίμονο αν συμφωνούσαμε όλοι μεταξύ μας! Αποκλείεται... Άρα, αναπόφευκτα, κάποιοι θα διαφωνούσαν μαζί μας, αποκλείεται να αρέσουμε σε όλους... Ας το πάρουμε απόφαση!

4. Να αποδεχτούμε τα δεδομένα της ύπαρξης, που ορίζουν τη ζωή μας. Με δυο λόγια να αποδεχτούμε την ιδέα του θανάτου μας! Όσο νωρίτερα το καταφέρουμε τόσο πιο ανάλαφρα και πιο δυνατά θα πορευτούμε για την συνέχεια, απολαμβάνοντας το μόνο που πραγματικά υπάρχει: την ίδια μας τη Ζωή! ■

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Βρισκόμαστε πέντε μήνες (26 Μαΐου 2019) πριν τις Αυτοδιοικητικές Εκλογές με το νέο εκλογικό σύστημα κι ένα από τα πιο πολυσυζητημένα κεφάλαια του “Κλεισθένη” είναι αυτό που αφορά στην αύξηση της ποσόστωσης της συμμετοχής των γυναικών, η οποία ανεβαίνει από το 30% στο 40%. Ποια είναι η θέση της γυναίκας στην σημερινή πολιτική σκηνή και πόσο ισότιμα συμμετέχει στα κέντρα λήψης αποφάσεων για τα κοινά;

Αν ανατρέξουμε πιο παλιά θα δούμε ότι στα αρχαία χρόνια η γυναίκα κυρίως των βασιλικών οίκων και των αριστοκρατικών οικογενειών μπορούσε να διαδραματίζει έναν σημαντικό πολιτικό ρόλο, καθώς ο «οίκος» ήταν το κέντρο των πολιτικών αποφάσεων. Στην συνέχεια, ο ρόλος της γυναίκας περιορίστηκε στα εντός του σπιτιού καθήκοντά της μέχρι περίπου τα μέσα του 20ου αιώνα. Η δυτική κοινωνία πέρασε από ριζικές, σχεδόν κατακλυσμιαίες αλλαγές από την Αναγέννηση μέχρι σήμερα που επηρέασαν κάθε τομέα της ιδιωτικής και, κυρίως, της δημόσιας ζωής ιδιαίτερα τις σχέσεις μεταξύ των διάφορων κομματιών της κοινωνίας.

Αυτό που έχει παραμείνει χωρίς αντίστοιχες αλλαγές μέχρι σήμερα που είναι αρχές του 21ου αιώνα είναι η άνιση εμπλοκή των δύο φύλων στην δημόσια ζωή και ιδιαίτερα την πολιτική ζωή. Για αιώνες ολόκληρους θεωρούνταν ότι τα πολιτικά δικαιώματα ήταν προνόμιο αποκλειστικά των ανδρών που ήταν και το κομμάτι του πληθυσμού που ήταν σχετικά πιο μορφωμένο. Η γυναίκα άργησε πολύ να αποκτήσει ισότιμα πολιτικά δικαιώματα με τον άντρα. Για παράδειγμα, οι πρώτες διεκδικήσεις του γυναικείου κινήματος αφορούσαν το δικαίωμα για ψήφο. Χρειάστηκαν δεκαετίες έντονων γυναικείων αγώνων για να μπορέσουν οι Ελληνίδες μαζί με τις άλλες Ευρωπαίες να αποκτήσουν δικαίωμα ψήφου. Η Φινλανδία είναι η πρώτη χώρα που έδωσε ψήφο στις γυναίκες το 1906, ακολούθησε η Αγγλία το 1928, η Ελλάδα το 1952, ενώ η Γαλλία και η Ιταλία το 1954. Παρόλα αυτά, για πρώτη φορά οι γυναίκες ψήφισαν στις Δημοτικές Εκλογές της

11/2/1934. Βέβαια εκλογικό δικαίωμα δεν δόθηκε σε όλες, αλλά μόνο σε όσες είχαν κλείσει τα 30 χρόνια ζωής και διέθεταν τουλάχιστον απολυτήριο Δημοτικού. Αυτά για την ιστορία.

Ουσιαστικά το γυναικείο κίνημα ανδρώθηκε και οργανώθηκε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο όταν οι γυναίκες βγήκαν από το σπίτι και έλαβαν μέρος σε δραστηριότητες που ήταν ανέκαθεν ανδρικό προπύργιο όπως βιομηχανικές εργάτριες στην βαριά βιομηχανία, πιλότοι κλπ. Μέσα από αυτές τις δραστηριότητες είδαν ότι μπορούν να τα καταφέρουν εξίσου καλά με τους άνδρες και άρχισαν να απαιτούν σιγά σιγά όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτό, κάτι που οδήγησε στην οργάνωση του γυναικείου κινήματος. Αρχικά η συμμετοχή των γυναικών στη λήψη των αποφάσεων σε σχέση με αυτή των ανδρών ήταν ελάχιστη, αν και με την πάροδο του χρόνου αυτή η ανισότητα γινόταν λιγότερο αισθητή, ακόμα υπάρχει ανάμεσα στα δύο φύλα, καθώς η πολιτική εξουσία συγκεντρώνεται κυρίως στα χέρια των ανδρών. Η νομοθετική εξίσωση ανδρών και γυναικών, παρόλο που έχει συμβεί εδώ και πολλά χρόνια και στην πατρίδα μας, καθόλου δεν προεξοφλεί την εξίσωση στην πράξη.

Η δυσπιστία των πολιτών για το αν μπορούν οι γυναίκες να διοικήσουν τόσο υψηλόβαθμες θέσεις είναι μια από τις αιτίες όπου οφείλεται στα στερεότυπα που αναπαράγονται σχετικά με τις ικανότητες της γυναίκας σε πολιτικές θέσεις. Την δεκαετία του '70 για παράδειγμα, παρόλο που η γυναίκα έχει μπει στη παραγωγή, δεν έχει καταφέρει να διεισδύσει σε επιτελικές θέσεις στην επαγγελματική ιεραρχία. Γ αυτό και ο μέσος όρος της συμμετοχής των γυναικών σε πολιτικές θέσεις είναι πολύ χαμηλός.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά τα αξιώματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση τα ποσοστά είναι πιο υψηλά σε σχέση με αυτά στην Κεντρική Κυβέρνηση της χώρας μας, αφού οι πολίτες διστάζουν να επιλέξουν μια γυναίκα ως Πρωθυπουργό ή Υπουργό. Γι αυτό και οι γυναίκες βρίσκουν διέξοδο μέσα από τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων και των Σωματείων ώστε να μπορέσουν να αναδείξουν και να αποδείξουν ότι είναι ικανές για τέτοιου είδους

Αλεξάνδρα
Κοφινιώτη

θέσεις, διότι είναι πιο ειλικρινείς και ευαισθητοποιούνται περισσότερο από τους άνδρες για τα ζητήματα που αφορούν την κοινωνία και την εκπαίδευση, σε αντίθεση με τους άνδρες, που δίνουν μεγαλύτερη βαρύτητα στην οικονομική πολιτική. Αν και οι οικογενειακές υποχρεώσεις την αναγκάζουν να έχει λιγότερο χρόνο να ασχοληθεί με τα πολιτικά ζητήματα σε σύγκριση με τον άνδρα, εν τούτοις αποδεικνύει ότι όλα μπορεί να τα καταφέρει και να είναι πάνταχού παρούσα. Υπάρχουν αρκετές απόψεις ανάμεσα στο γυναικείο κίνημα ότι σήμερα υπάρχει μια νέα μορφή της πατριαρχικής κοινωνίας του παρελθόντος, γιατί παρόλο που η γυναίκα έχει πάρει πολύ ή λίγο ισότιμη θέση στην σημερινή κοινωνία σε όλες τις μορφές της, είναι ακόμα υποχρεωμένη να οργανώνει την ζωή της γύρω από τις οικογενειακές τις υποχρεώσεις αντίθετα απ' ό,τι συμβαίνει με τον άνδρα.

Κανένας δεν μπορεί να κόψει το δικαίωμα της συμμετοχής της γυναίκας στην πολιτική ζωή. Αντίθετα η ισότιμη συμμετοχή όλων είναι κάτι που προσθέτει κύρος και αξία στις αποφάσεις που λαμβάνονται μια και μειώνεται η διαφορά αυτών που λαμβάνουν τις αποφάσεις και αυτών που τις αφορούν.

Κλείνοντας αυτό το μικρό αφιέρωμα στην «Γυναίκα και στην Πολιτική» που ξυπνάει πάντα παραμονές των Αυτοδιοικητικών και των Εθνικών Εκλογών και γνωρίζοντας την ιστορία της γυναίκας στην πολιτική θα ήθελα να σας θέσω τον προβληματισμό από τώρα και να σκεφτείτε εάν η αύξηση της ποσόστωσης στο θέμα των γυναικών είναι δίκαιη, ειδικά τώρα που έχει πλέον εκτιναχθεί σε τέτοια ύψη και πολλαπλασιάζεται μοιραία και ο βαθμός δυσκολίας της συγκρότησης ψηφοδελτίου, αφού ο αναγκαστικός αριθμός συμμετοχής γυναικών θα δημιουργήσει τεράστια ζητήματα. Θα αναμένω την απάντηση του προβληματισμού σας στο αποτέλεσμα που θα βγάλουν οι κάλπες με την δική σας απόφαση. ■

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ: ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΥΝΔΕΣΗΣ ΓΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ

Η περίοδος των αδιάλειπτων αγορών έχει ήδη ξεκινήσει από τη Black Friday τον Νοέμβριο, με αποκορύφωμα τις αγορές για τα δώρα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, με τις εκπτώσεις του Ιανουαρίου να ακολουθούν.

Αλλά αξίζει να θυμόμαστε ότι οι ψηφιακοί εγκληματίες με στόχο τους κωδικούς πρόσβασης των καταναλωτών ή τους λογαριασμούς ηλεκτρονικών αγορών τους θα μπορούσαν να κάνουν «τζάκποτ» την εορταστική αυτή περίοδο. Όπως δείχνει έκθεση της Kaspersky Lab, οι ηλεκτρονικές αγορές είναι μία από τις πιο δημοφιλείς δραστηριότητες στο διαδίκτυο, τις οποίες ξεπερνά μόνο το email. Και ενώ η πλειονότητα των ανθρώπων (93%) γνωρίζει για τις ψηφιακές οικονομικές απειλές, τα στοιχεία σύνδεσης του 32% βρέθηκαν σε λάθος χέρια.

Η ευκολία των online αγορών μπορεί να είναι πολύ σαγηνευτική, αλλά ορισμένοι εξακολουθούν να ανησυχούν για το πόσο καλά προστατεύονται οι ηλεκτρονικές πληρωμές τους. Δυστυχώς, οι ανησυχίες τους είναι πλήρως δικαιολογημένες. Από το 32% των οποίων τα οικονομικά στοιχεία σύνδεσης παραβιάστηκαν, η έρευνα αποκάλυψε ότι ο ένας στους τέσσερις (26%) δεν πήρε ποτέ τα χρήματά του πίσω. Οι παράγοντες που μπορούν

να θέσουν σε κίνδυνο τα οικονομικά των ανθρώπων περιλαμβάνουν τη δυσκολία ελέγχου των κωδικών πληρωμής μετά τη χρήση τους σε διάφορες πλατφόρμες ηλεκτρονικού εμπορίου και την ποικιλία των διαθέσιμων μεθόδων πληρωμής.

Οι ηλεκτρονικές αγορές είναι σαν να επισκέπτεστε ένα γιγαντιαίο εμπορικό κέντρο, όπου οι άνθρωποι μπορούν να αγοράσουν αντικείμενα από δεκάδες διαφορετικές πλατφόρμες ηλεκτρονικού εμπορίου. Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι οι αγοραστές ενδέχεται να αγωνιστούν να κρατήσουν υπό έλεγχο όλα τα στοιχεία ηλεκτρονικής πληρωμής τους. Περισσότεροι από τους μισούς (54%) ανησυχούν ιδιαίτερα για την πρόσβαση ψηφιακών εγκληματιών στα οικονομικά στοιχεία σύνδεσής τους. Ωστόσο, το ένα τρίτο (36%) των ερωτηθέντων έχει ξεχάσει ή δεν προσπάθησε καν να θυμηθεί τους ιστότοπους και τις εφαρμογές στις οποίες μοιράζεται τα οικονομικά του στοιχεία.

Καθώς οι καταναλωτές προσπαθούν να εξασφαλίσουν ότι η απομνημόνευση και ο εντοπισμός των στοιχείων πληρωμής που χρησιμοποιούν είναι εύκολος, ένας στους πέντε (20%) προτιμά να τα αποθηκεύει σε συσκευές. Αυτό μπορεί να κάνει την υποβολή κωδικών πρόσβασης

πιο βολική όταν οι άνθρωποι κάνουν τις αγορές τους στο διαδίκτυο, οπότε δεν χρειάζεται να ανησυχούν ότι θα τους ξεχάσουν. Ωστόσο, αν η συσκευή χαθεί ή κλαπεί, ο χρήστης κινδυνεύει όχι μόνο να χάσει τα προσωπικά του δεδομένα, αλλά και τα χρήματά του, επειδή κάποιος μπορεί να έχει πρόσβαση στον τραπεζικό λογαριασμό του αν βρεθούν τα αντίστοιχα στοιχεία σύνδεσης στις σημειώσεις του smartphone.

Το ευρύ φάσμα των μεθόδων διαδικτυακής πληρωμής δίνει στους καταναλωτές την ελευθερία να επιλέγουν τον αγαπημένο τρόπο αγοράς αγαθών ή υπηρεσιών. Οι πλέον προτιμώμενες μέθοδοι είναι ακόμη οι χρεωστικές και πιστωτικές κάρτες, οι άμεσες μεταφορές από τραπεζικούς λογαριασμούς και τα ηλεκτρονικά πορτοφόλια, π.χ. PayPal. Ωστόσο, και άλλες μέθοδοι πληρωμής αυξάνονται σε δημοτικότητα. Οι συχνές αγορές επιτρέπουν στους ανθρώπους να συλλέγουν πόντους μέσω προγραμμάτων αφοσίωσης και να τους χρησιμοποιούν όταν επισκέπτονται έναν έμπορο λιανικής για να αγοράσουν περισσότερα. Και χάρη στα smartphones και τα smartwatches, οι καταναλωτές δεν χρειάζεται καν να έχουν μαζί τους πορτοφόλι, φυσικά χρήματα ή ακόμα και πλαστικές κάρτες. Αυτό βοήθησε να αυξηθεί

Σταύρος
Γαβαλάς

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

η δημοτικότητα των ανέπαφων συσκευών πληρωμής, όπως το PayPass και το Apple Pay, με το ένα τρίτο των αγοραστών (31%) να τα χρησιμοποιούν τακτικά.

«Το τέλος του έτους και η εορταστική περίοδος είναι μια υπέροχη στιγμή που οι άνθρωποι αγοράζουν δώρα για τις οικογένειες και τους φίλους τους. Αλλά κανείς δεν θέλει να χάσει χρήματα μέσω επικίνδυνων συναλλαγών ή ηλεκτρονικής απάτης», σχολίασε η Marina Titova, Head of Consumer Product Marketing, Kaspersky Lab. «Πρέπει όλοι να είμαστε πολύ προσεκτικοί στα οικονομικά μας δεδομένα και τις ηλεκτρονικές πληρωμές, φροντίζοντας να αποφύγουμε να τοποθετούμε τα

στοιχεία σύνδεσης της τραπεζικής κάρτας μας σε μη αξιόπιστους ιστότοπους ή να πραγματοποιούμε πληρωμές από επισφαλείς συσκευές».

Για να καταστήσει τις online αγορές ασφαλείς, η Kaspersky Lab συνιστά να χρησιμοποιείτε μια λύση ψηφιακής ασφάλειας που μπορεί να προστατεύσει τις ηλεκτρονικές συναλλαγές και να διατηρήσει ασφαλείς τους λογαριασμούς αγορών.

Το Kaspersky Security Cloud είναι ένα παράδειγμα του τρόπου, με τον οποίο το λογισμικό μπορεί να βοηθήσει προσαρμοστικά να ξεπεράσει τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι για να διατηρήσουν τα οικονομικά τους ασφαλή. Η λύση προστατεύει τα στοιχεία της πιστω-

τικής σας κάρτας ανοίγοντας ένα ασφαλές πρόγραμμα περιήγησης κάθε φορά που αγοράζετε ηλεκτρονικά και συμπληρώνοντας με ασφάλεια τα στοιχεία πληρωμής σας.

Η λύση Kaspersky Password manager για παράδειγμα, έχει σχεδιαστεί για να διατηρεί την ιδιωτική σας ζωή ασφαλή – συμπεριλαμβανομένων οικονομικών λεπτομερειών. Παρέχει στους καταναλωτές ασφαλή πρόσβαση στους κωδικούς πρόσβασης, τους κωδικούς PIN και τα στοιχεία σύνδεσης, οπουδήποτε σε οποιαδήποτε συσκευή – πραγματοποιώντας πληρωμές τόσο γρήγορες όσο και ασφαλείς. ■

Μιχάλης
Μεταξάς

ΣΑΒΒΕΡΙΑ ΜΑΡΓΙΟΛΑ

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ...

Τη Σαββέρια Μαργιολά την γνωρίζω από τη φωνή της. Μια φωνή ζεστή, μελαγχολική, γεμάτη νοσταλγία, χρώματα, και ερμηνευτική δεινότητα.

Στο σημερινό μουσικό στερέωμα διακρίνεται τόσο με τις επιλεκτικές και ποιοτικές της επιλογές, που υποδηλώνουν μια καλλιτέχνίδα με ευρύτητα παιδεία και καλλιέργεια, όσο και με τη σεμνή και αθόρυβη στάση της. ευγένεια

Σαββέρια σε ευχαριστώ για την αμεσότητα και την συνέπεια στην επικοινωνία μας.

Τραγουδίστρια ή ερμηνεύτρια λοιπόν, και δεν μπορώ να μην σε ρωτήσω αναπνέεις για την μουσική ή με την μουσική αναπνέεις;

Βρίσκω την έκφρασή μου στους στίχους και την ανάσα μου στη μουσική. Είναι η καθημερινότητά μου εδώ και αρκετά χρόνια, είναι πια τρόπος ζωής.

Οι νότες ή οι λέξεις σε συγκινούν και σε εμπνέουν;

Μπορώ να συγκινηθώ και να εμπνευστώ το ίδιο βαθιά είτε από το καθένα ξεχωριστά, είτε από το συνδυασμό αυτών αρκεί να «μεταφέρουν» αλήθεια.

Ποίηση και μουσική συνοδοιπορούν;

Έχουν γεννηθεί σπουδαία έργα με την ποίηση και τη μουσική να συνοδοιπορούν σε απόλυτη αρμονία. Είναι σημαντικό και όμορφο μεταξύ των τεχνών να υπάρχει επικοινωνία και η μουσική να βοηθά στην ανάδειξη των κρυμμένων νοημάτων της ποίησης. Ένα τέτοιο παράδειγμα εμβληματικής συνύπαρξης είναι το «Άξιον Εστί» του Οδυσσέα Ελύτη και του Μίκη Θεοδωράκη.

Το κοινό επιλέγει τους καλλιτέχνες ή οι καλλιτέχνες επιβάλλονται στο κοινό τους; Σε έχει απογοητεύσει το κοινό σου ποτέ και πόσο σε δεσμεύει;

Θεωρώ ότι ο ρόλος του καλλιτέχνη δεν είναι να επιβάλλεται. Βρίσκω υγιές και πιο ουσιαστικό το να επιλέγω και να επιλέγομαι. Κάθε καλλιτέχνης έχει το προσωπικό

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

ΣΑΒΒΕΡΙΑ ΜΑΡΓΙΟΛΑ

του ύφους, δίνει το καλλιτεχνικό του στίγμα και έχει αποδέκτες. Την ίδια στιγμή το κοινό αγαπά και ακολουθεί έναν καλλιτέχνη γι' αυτό που είναι. Είναι μία σχέση αμφίδρομη γι' αυτό και τόσο γοητευτική. Για μένα η μαγεία στην τέχνη είναι η ελευθερία της προσωπικής έκφρασης και ευτυχία το να βρίσκεις συνοδοιπόρους σ' αυτό το ταξίδι γι' αυτό αισθάνομαι ότι το κοινό ούτε σε απογοητεύει, ούτε σε δεσμεύει. Το στοίχημα το βάζω πρώτα με τον εαυτό μου, αυτό με κάνει να είμαι δημιουργική και να θέλω να γίνομαι καλύτερη.

Με ποιον καλλιτέχνη, από οποιαδήποτε μορφή τέχνης, θα ήθελες να “ταυτιστείς” ιδανικά;

Θαυμάζω απεριόριστα τον σπουδαίο φιλόσοφο, ποιητή, συγγραφέα και ζωγράφο Kahlil Gibran. Μέσα από τα έργα του βρίσκω την ψυχή μου και αισθάνομαι ότι γίνομαι καλύτερος άνθρωπος.

Ο καλλιτέχνης θρέφεται το ίδιο υλικά και ηθικά;

Ο πραγματικός καλλιτέχνης θρέφεται πρώτα ηθικά, ειδάλλως δεν είναι καλλιτέχνης.

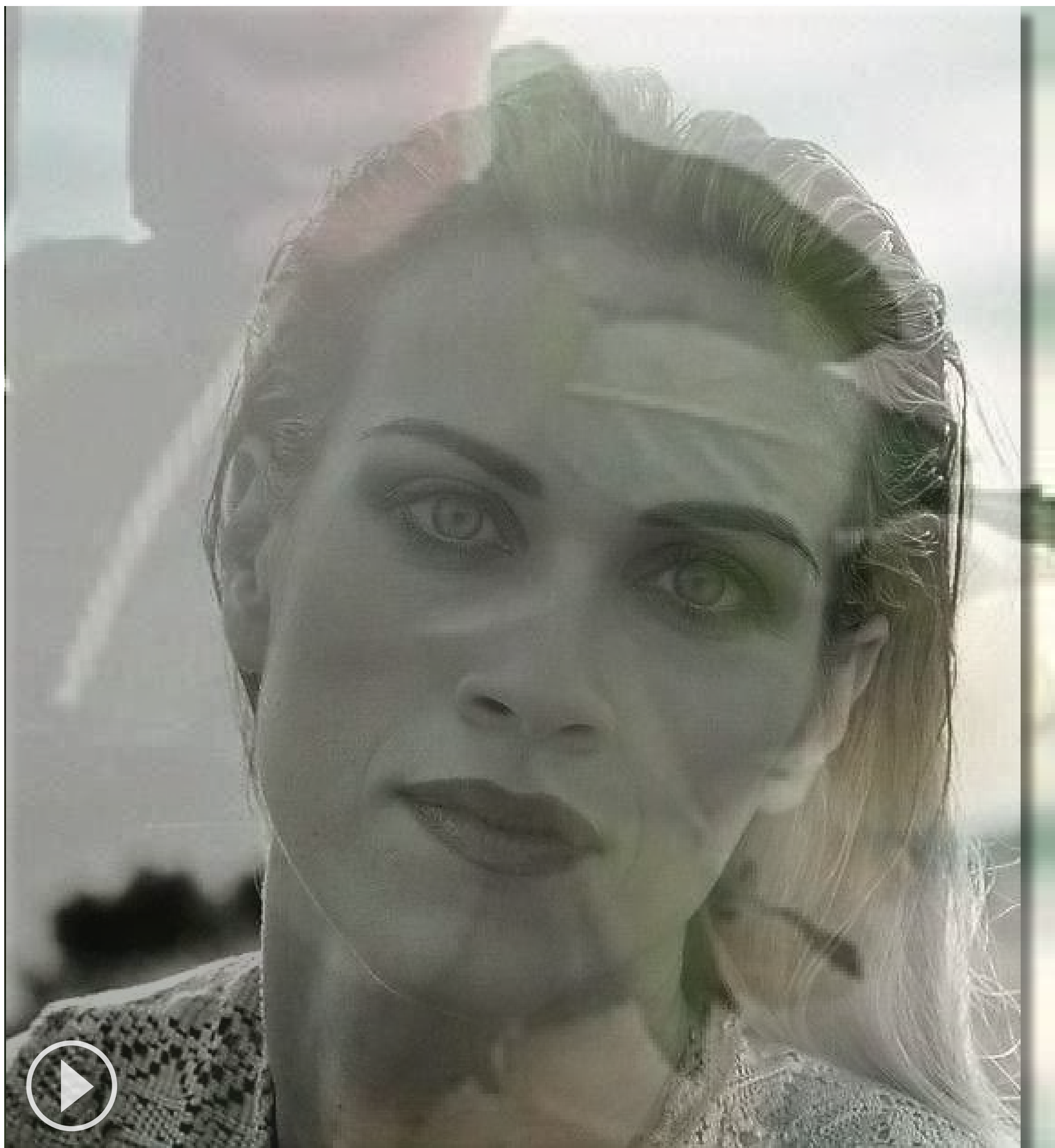
Η οικογενειακή παράδοση σε καταβάλλει ή σε απελευθερώνει;

Αισθάνομαι πολύ τυχερή που γεννήθηκα και μεγάλωσα μέσα σε ένα τέτοιο μουσικό περιβάλλον. Είχα τη δυνατότητα να ανακαλύψω από πολύ νωρίς την αγάπη μου και την κλίση μου στη μουσική και όλο αυτό με βοήθησε να διαμορφωθώ καλλιτεχνικά

ΣΑΒΒΕΡΙΑ ΜΑΡΓΙΟΛΑ

ΣΥΝΕΤΗΡΕΥΣ...

και αισθητικά με πολύ ουσιαστικό τρόπο και να βρω τη δική μου καλλιτεχνική ελευθερία.

Πού εντάσσεις τη μουσική σου και ποια τα όριά της;

Κυρίως στην έντεχνη και λαϊκή μουσική. Αγαπώ όμως και ερμηνεύω από Δημοτικά - παραδοσιακά τραγούδια μέχρι «Τρύπες» και Αγγελάκα.

Τι περιμένεις από κάθε συναυλία εσύ αλλά και τι αναμένει το κοινό σου;

Η επιθυμία μου είναι να καταφέρουμε να συνδεθούμε, να επικοινωνήσουμε μέσα από τη μουσική, να μοιραστούμε τα συναισθήματά μας.

Πώς σκέφτεσαι να συνεχίσεις την καριέρα σου; Ποια τα σχέδια και τα όνειρά σου για το μέλλον.

Δεν ξέρω τι θα φέρει το μέλλον. Προσπαθώ να εστιάζω στο «τώρα» και να απολαμβάνω την κάθε στιγμή. Θα ήθελα να μπορώ να κάνω πάντα αυτό που αγαπώ και με γεμίζει.

Αισιοδοχείς για τον πολιτισμό μας (τον δυτικό εννοώ);

Προσπαθώ να αισιοδοξώ. Θε-

ωρώ ότι γίνονται αξιόλογα πράγματα που προάγουν τον πολιτισμό και βελτιώνουν το πολιτισμικό μας επίπεδο αλλά όχι στο βαθμό που θα έπρεπε και που αρμόζει στην ιστορία μας. Υπάρχουν αξιόλογοι καλλιτέχνες, συγγραφείς, ποιητές, ζωγράφοι. Ανεβαίνουν αξιόλογες θεατρικές παραστάσεις με άποψη και σπουδαία αισθητική, δημιουργήθηκε το ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, ας είμαστε αισιόδοξοι.

Αλίσαχνη λέξη ποιητική, τοπωνυμική, θερινή σχεδόν ερωτική γιατί την επέλεξες;

Όταν ετοιμάζα τη δεύτερη δισκογραφική μου δουλειά, ήρθε στα χέρια μου, σαν δώρο, ο στίχος του Γιώργου Γκώνια και της Πόπης Αεράκη με τίτλο «Αλίσαχνη». Ήταν τόσο έντονος ο ενθουσιασμός μου διαβάζοντάς το, που ταυτόχρονα ψιθύρισα τη μουσική και μέσα σε λίγα λεπτά είχε γίνει τραγούδι. Το νόημα της «αλίσαχνης» εκφράζει τον ψυχισμό και τα συναισθήματα ολόκληρου αυτού του δίσκου.

Αγαπημένοι σου λογοτέχνες, μουσικοί, ζωγράφοι, σκηνοθέτες;

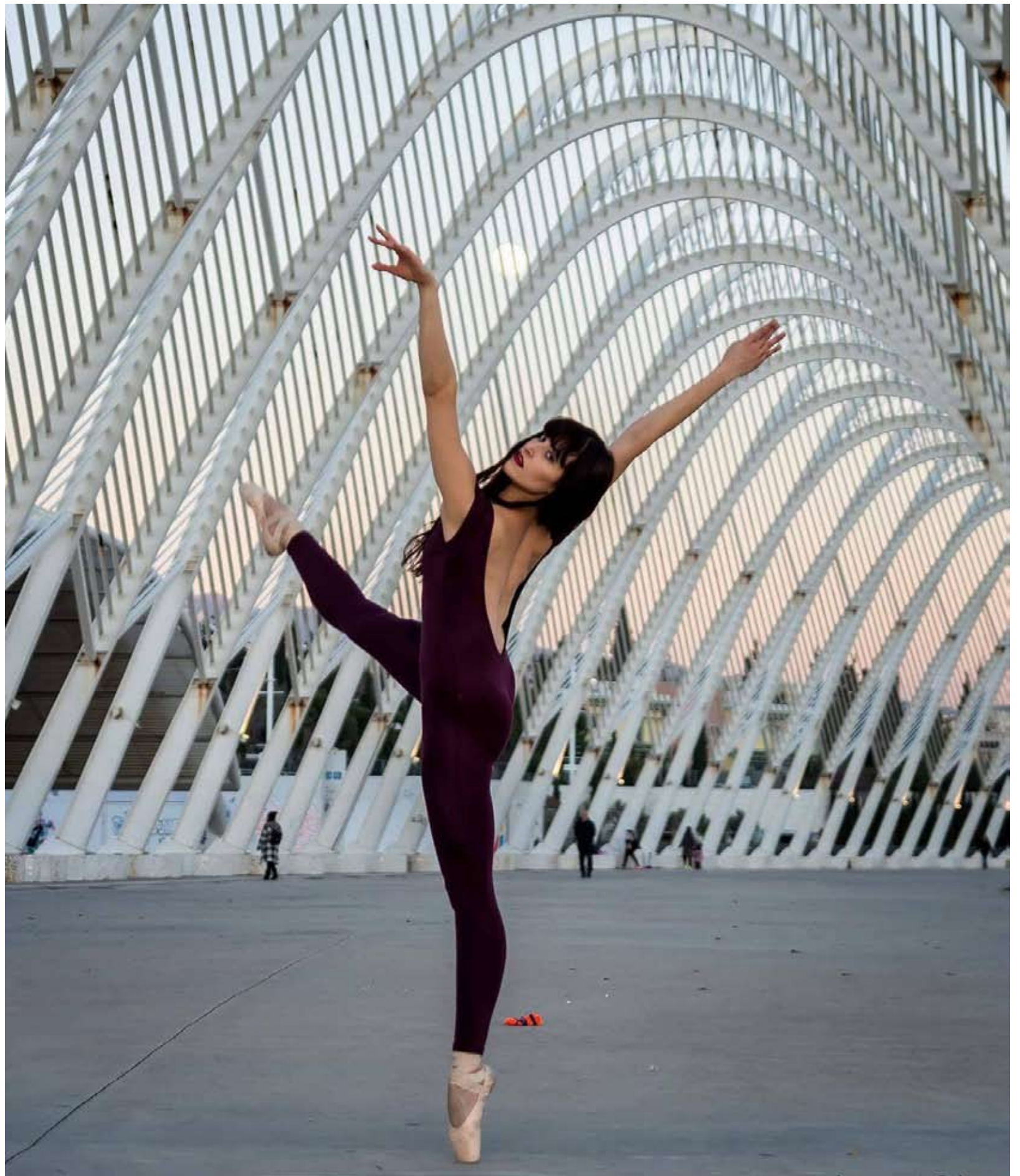
Μάνος Χατζιδάκις, Μαρία Πολυδούρη, Νίκος Γκάτσος, Μιχάλης Γκανάς, Τάσος Λειβαδίτης, Μίκης

Θεοδωράκης, Keith Jarrett, Diana Krall, Αλέκος Φασιανός, Παντελής Βούλγαρης, Quentin Tarantino, Frida Kahlo και πάρα πολλοί άλλοι.

Η Τεχνολογία φέρνει τους ανθρώπους κοντά, όμως είναι η θάλασσα που αρμενίζοντας ανακαλύπτεις τη μαγεία της Τέχνης;

Τη μαγεία της τέχνης και τους καλλιτέχνες τους ανακαλύπτεις πραγματικά όταν δεις από κοντά το έργο τους, παρακολουθώντας μια θεατρική ή μουσική παράσταση, πηγαίνοντας σε μια έκθεση ζωγραφικής. Με αυτόν τον τρόπο έχεις την ευκαιρία να ανακαλύψεις στοιχεία που δεν μπορείς να τα προσεγγίσεις μέσω της τεχνολογίας η οποία δεν βοηθά στην βαθύτερη επικοινωνία με τον καλλιτέχνη. ■

ΚΑΛΙΟΠΗ ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΟΥ

ΣΥΝΕΤΗΡΗ...

Νικόλαος
Σίμος

Τη γνωρίσαμε σε φωτογράφιση κοστούμιών μπαλέτου ένα κρύο βράδυ πριν ένα χρόνο. Παρόλες τις δύσκολες συνθήκες, ήταν χαμογελαστή, ευδιάθετη, με πηγαίο χιούμορ και πλήρως συνεργάσιμη. Κέρδιζε τους πάντες με το ταπεραμέντο της! Το καλοκαίρι την είδαμε επί σκηνής όταν συμπαρουσίασε την εκδήλωση για την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής που διοργάνωσε το Σωματείο μας στην κεντρική πλατεία του Γέρακα. Πριν λίγες ημέρες την απολαύσαμε στην πρεμιέρα της θεατρικής παράστασης «Η Παράσταση των ηλιθίων» σε διασκευή της ίδιας και της Νάντιας Λεονάρδου και σε σκηνοθεσία του Μάνου Αντωνίου. Η Καλλιόπη Χατζησταύρου είναι μόλις 27 ετών και έχει καταφέρει να χτίσει ένα πλούσιο βιογραφικό. Σε οκτώ ερωτήσεις θα προσπαθήσουμε να σας τη συστήσουμε.

Ηθοποιία ή χορός; Ποιο σε γεμίζει περισσότερο; Αν έπρεπε να διαλέξεις ένα από τα δύο, ποια θα ήταν η επιλογή σου;

Αν είχα να διαλέξω ανάμεσα στην ηθοποιία και το χορό, δεν θα μπορούσα να διαλέξω διότι και τα δύο με γεμίζουν εξίσου. Το καθένα έχει τη δική του μαγεία.

Πώς ξεκίνησε η ενασχόλησή σου; Τι ήταν από που πυροδότησε την πορεία σου;

Η ενασχόληση μου με τον χορό ξεκίνησε τυχαία στα 16 μου χρόνια, είχα πολύ ελεύθερο χρόνο και αποφάσισα να γεμίσω τα κενά της ημέρας μου κάνοντας απλά ερασιτεχνικά χορό. Σε μικρό χρονικό διάστημα ο χορός είχε γίνει σας δεύτερο δέρμα για εμένα δεν μπορούσα να φανταστώ τη ζωή μου από εκεί και πέρα χωρίς το χορό. Μου έδινε ενέργεια έγινε το οξυγόνο μου. Αποφάσισα

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΟΥ

πως θέλω να το κάνω ως επάγγελμα στη ζωή μου και ήταν η πιο σημαντική απόφαση που πήρα στη ζωή μου παρόλο το νεαρό της ηλικίας μου. Την πορεία μου στον τομέα του χορού την πυροδότησαν οι δάσκαλοι μου, οι οποίοι πίστεψαν σε εμένα απ' την πρώτη στιγμή και ειδικά ένας από αυτούς εξαρχής μου είπε πως δεν θα γινόμουν απλά μια δασκάλα χορού όπως πολλά παιδιά που αποφοιτούν από τις επαγγελματικές σχολές αλλά πίστευε για εμένα πως μπορούσα να φτάσω πολύ ψηλά. Άκουσα τις συμβουλές, δούλεψα πολύ σκληρά για αρκετά χρόνια και ακόμα δουλεύω σκληρά βέβαια (διότι η γνώση δεν σταματά ποτέ). Την έναρξη της πορείας μου στο θέατρο, την πυροδότησε ένας ρόλος που μου δόθηκε σε μια θεατρική παραγωγή παιδικού θεάτρου, στην οποία κατά βάση ήμουν ως χορεύτρια αλλά μου δόθηκε κείμενο και είχα τον πρωταγωνιστικό ρόλο της παράστασης. Και κάπως έτσι ξεκίνησε ένα καινούργιο και αντίστοιχα ενδιαφέρον ταξίδι για εμένα στην πορεία μου στο θέατρο.

Πόσο εύκολος ή δύσκολος ήταν και είναι ο δρόμος που έχεις ακολουθήσει; Από τα πρώτα σου βήματα ως μαθήτρια μέχρι την επαγγελματική σου καταξίωση.

Ο δρόμος μου ήταν αρκετά δύσκολος από μαθήτρια έως την επαγγελματική μου καταξίωση διότι οι ώρες προπονήσεων και μαθημάτων συνολικά ήταν πάρα πολλές. Όσο για την επαγγελμα-

τική καταξίωση πάλεψα πολύ τον πρώτο χρόνο δυσκολεύτηκα αρκετά να βρω δουλειά όμως δεν απογοητευτικά κάθε μέρα που περνούσε γινόμουν πιο δυνατή και έψαχνα τρόπους για να πετύχω τον στόχο μου ώσπου τα κατάφερα.

Μπορεί η τέχνη να εξασφαλίσει τον βιοπορισμό χωρίς εκπτώσεις ή θα πρέπει να επιλέξεις για ποιο από τα δύο θα «βάλεις νερό στο κρασί»;

Ναι πιστεύω πως η τέχνη μπορεί να εξασφαλίσει το βιοπορισμό αναλόγως των προσόντων φυσικά. Το δικό μου πτυχίο μου εξασφαλίζει κατά κάποιο τρόπο την εργασία διότι έχω τη δυνατότητα να διδάξω χορό σε όλες τις ηλικίες. Οπότε εκτός από το κομμάτι των παραστάσεων και του θεάτρου μπορώ να εξασφαλίσω το βιοπορισμό μου και από την διδασκα-

λία. Όσοι καλλιτέχνες έχουν αυτή τη δυνατότητα σίγουρα θα βρουν τρόπους να ανταπεξέλθουν οικονομικά. Αν απ' την άλλη περιμένουν μόνο να απορροφηθούν στο επάγγελμα απλά ως performers σίγουρα λόγω του τεράστιου αριθμού καλλιτεχνών και συνάμα των ελαχίστων ευκαιριών εργασίας στον κλάδο πιστεύω πως τα πράγματα σίγουρα είναι αρκετά δύσκολα!

Εκφράζεσαι καλύτερα με το χορό ή με την ηθοποιία;

Δεν θα μπορούσα ποτέ να ξεχωρίσω αυτά τα δύο διότι είναι δύο τέχνες που αλληλοσυμπληρώνονται. Δεν υπάρχει χορός χωρίς θέατρο και θέατρο χωρίς χορό-κινησιολογία. Ο χορευτής για να μαγνητίζει το κοινό πρέπει να ερμηνεύει τον εκάστοτε ρόλο και εκφραστικά, έτσι

ώστε να μπορεί να κατανοήσει το κοινό τι ακριβώς βλέπει, χωρίς την έκφραση ο χορός είναι απλά ακούσιες κινήσεις• και όλα αυτά χωρίς να μιλά. Στο θέατρο απ' την άλλη πλευρά, ο ηθοποιός πρέπει να είναι άρτια εκπαιδευμένος στο κινησιολογικό μέρος διότι εκθέτει όλο του το σώμα στο κοινό συν το λόγο φυσικά. Ο ηθοποιός εκφράζεται μέσω του λόγου συνάμα με την στάση σώματος φυσικά η οποία από μόνη της όπως και στο χορό θα μπορούσε να αποτελεί βασικό σημείο έκφρασης. Εγώ προσωπικά δεν θα μπορούσα να ζήσω χωρίς να εκφράζομαι επί σκηνής είτε με το χορό είτε με το θέατρο κατέχουν και τα δύο ίση θέση στην καρδιά μου.

Σε αντίθεση με τη ζωγραφική ή τη γλυπτική όπου ένα έργο είναι στατικό και

απεικονίζει την ψυχосύνθεση του καλλιτέχνη την ώρα της δημιουργίας, ο χορός και η ηθοποιία είναι ίσως μια νέα δημιουργία σε κάθε παράσταση. Πόσο σε επηρεάζουν εξωγενείς παράγοντες και πόσο διαφοροποιούν το αποτέλεσμα;

Ο χορός και το θέατρο είναι ζωντανές τέχνες, οτιδήποτε συμβαίνει ζωντανά επί σκηνής επιδέχεται και ενδεχόμενες αλλαγές ή ακόμα και αυτοσχεδιασμούς της στιγμής διότι αν κάτι ενδεχομενως δεν πάει καλά ως επαγγελματίας και γνώστης του αντικειμένου θα πρέπει να το διορθώσεις σε δευτερόλεπτα χωρίς να αφήσεις το περιθώριο στο κοινό να το καταλάβει. Εννοείται πως πάντοτε οι εξωγενείς παράγοντες και τα στραβά που μπορεί να συμβούν επηρεάζουν τον καλλιτέχνη αλλά αν έχει ευστροφία, είναι στο χέρι του το να μην επηρεαστεί το αποτέλεσμα της παράστασης.

«Η παράσταση των ηλιθίων», έτσι λέγεται το έργο του οποίου έχεις αναλάβει την παραγωγή, αλλά συμμετέχεις κιόλας. Τι πραγματεύεται; Γιατί επέλεξες κωμωδία; Θεωρείς ότι αυτό το είδος είναι ευκολότερο ή τελικά είναι παγίδα;

"Η παράσταση των ηλιθίων" το έργο μας μεταφέρει σε δύο εποχές. Στο σήμερα ένας θεότρελος θίασος αποφασίζει να ανεβάσει ένα έργο μιας τρελής συγγραφέως τίποτα δεν είναι έτοιμο σκηνικά δεν υπάρχουν κοστούμια δεν υπάρχουν οι ηθοποιοί δεν ξέρουν τα λόγια τους και η συγγραφέας αλλάζει συνεχώς το κείμενο, ενώ σε 4 μέρες το έργο ανεβαίνει. Ένας σκηνοθέτης στα όρια παράκρουσης και μια τρελή βοηθός σκηνοθέτη που προσπαθεί να μαζέψει τα ασυμμάζευτα. Το έργο θα ανέβει; Και αν ανέβει πως θα ανέβει; Το έργο στο θέατρο εν θέατρο μας μεταφέρει στα μέσα του 1800 περίπου, είναι θρίλερ, ένας ανεξιχνίαστος φόνος και έρωτες, μυστήρια, ίντριγκες! Το έργο αυτό το διαλέξαμε μαζί με τον συνεργάτη μου Μάνο Αντωνίου ο οποίος ως έμπειρος σκηνοθέτης και πολλά χρόνια στο επάγγελμα είναι ίσως απ' τους λίγους που γνωρίζουν καλά την κωμωδία και μπορούν να ανεβάσουν ένα θεατρικό έργο. Η κωμωδία είναι το πιο δύσκολο είδος θεάτρου αν δεν ξέρεις να σκηνοθετήσεις μια κωμωδία είναι πολύ πιθανό να καταλήξει σε παρωδία. Στην περίπτωση μας η

επιτυχία φαίνεται στον κόσμο που γελάει με την ψυχή του σε κάθε παράσταση, οπότε είμαι σίγουρη πως κάναμε την καλύτερη επιλογή.

Ποια είναι τα μελλοντικά σου σχέδια; Τι να περιμένουμε από σένα;

Στο άμεσο μέλλον θα δούμε καινούργια έργα, παιδικά και ενηλίκων, τα οποία ήδη ετοιμάζονται, αλλά δεν θα σας αποκαλύψω περισσότερα, σε συνεργασία πάντα με τον Μάνο Αντωνίου και τους υπόλοιπους ανθρώπους μας. Διδασκαλίες, σεμινάρια επάνω στο αντικείμενο μου τον χορό. κ.ά. αυτήν η σεζόν θα έχει μεγάλες ανατροπές! ■

Η ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

24 Δεκεμβρίου του 1968 ώρα Ελλάδος 18:00 η Γη απαθανατίζεται για πρώτη φορά από το διάστημα.

Ήταν οι αστροναύτες του Απόλλων 8 που βρίσκονταν σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη όταν αντίκρυσαν αυτήν τη μοναδικής ομορφιάς εικόνα. 50 χρόνια αργότερα η φωτογραφία αυτή με το τόσο εύθραυστο γαλάζιο αποτελεί το σύμβολο για την οικολογία.

Η αυγή της Γης του γαλάζιου πλανήτη μας μας προκαλεί να σκεφτούμε πού οδηγούμε το μέλλον αυτού του διαστημικού σπιτιού μας.

ΑΠΟΚΟΣΜΟ ΤΟΠΙΟ

Στην εκπληκτική φωτογραφία των Camel Thorn Trees στη Namibia, του φωτογράφου Frans Lanting για το National Geographic απεικονίζεται το πορτοκαλί χρώμα του πρωινού ήλιου, όπως βάφει έναν εκπληκτικό αμμόλοφο, ενώ σε πρώτο πλάνο ξεχωρίζουν οι κορμοί των Camel Thorn Trees στο πάρκο Namib-Naukluft. ■

ΦΥΛΟSTIGMA

Η NIKON D760 ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ 2019

Η ημερομηνία ανακοίνωσης της Nikon D760 φημολογείται ότι θα λάβει χώρα στα μέσα του 2019, καθώς οι πηγές υποστηρίζουν ότι η DSLR με μορφή FX θα πρέπει να φθάσει στο δεύτερο μισό του.

Η Nikon φημολογείται ότι θα αντικαταστήσει τη D750 με τη D760 το 2019. Η D750 κάθεται ανάμεσα στη πιο προσιτή D610 και την D810 υψηλής ανάλυσης και δανείζεται στοιχεία και από τις δύο κάμερες. Σύμφωνα με πρόσφατες αναφορές, η D760 θα είναι η νέα full frame DSLR στη σειρά και θα αντικαταστήσει τις D750 και D610.

Θα δανείζεται πιθανόν τα χαρακτηριστικά της D850 εκτός από την ανάλυση αισθητήρα και το σύστημα AF. Μπορεί επίσης να δούμε κάποιες από τις λειτουργίες της Z6 να είναι προσαρμοσμένες στη D760.

Σταύρος
Γαβαλάς

Η GOOGLE ΑΥΞΗΣΕ ΤΟ ΟΡΙΟ ΤΩΝ ΦΩ- ΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΣΤΑ LIVE ALBUMS ΣΕ 20.000

Η Google, η οποία ανακοίνωσε τα Live albums στις αρχές Οκτωβρίου του τρέχοντος έτους, προσφέρει στους χρήστες του Google Photos έναν εύκολο τρόπο δημιουργίας λευκωμάτων που προσθέτουν αυτόματα νέες φωτογραφίες συγκεκριμένων ατόμων και κατοικίδιων ζώων. Ωστόσο, το όριο ήταν 10.000 στο ιδιωτικό λεύκωμα που θεωρήθηκε πολύ χαμηλό. Ευτυχώς, η Google έχει αυξήσει τώρα το όριο ιδιωτικού άλμπουμ, ώστε να ταιριάζει με το όριο του κοινόχρηστου άλμπουμ σε 20.000 εικόνες.

Η Google έχει τροποποιήσει σιωπηλά το όριο, επιτρέποντας στο Live Album να επεκταθεί σε περισσότερες από 11.000 φωτογραφίες. Το νέο όριο μπο-

ρεί τώρα να βρεθεί στις σελίδες υποστήριξης της Google. Παρόλο που 20.000 φωτογραφίες και βίντεο – ή ακόμα και 10.000 – μπορεί να φαίνονται σαν ένας γελοίος αριθμός σε μερικούς, είναι εύκολο να συλλέξετε χιλιάδες εικόνες με την πάροδο του χρόνου.

Αφού δημιουργήσετε ένα ζωντανό άλμπουμ με το νέο όριο των 20.000 φωτογραφιών, οι περισσότεροι χρήστες δεν θα αντιμετωπίζουν πλέον προβλήματα αποθήκευσης.■

Αλεξάνδρα
Κοφινιώτη

ROASTERS COFFEE, ΕΤΣΙ ΟΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΚΑΦΕΣ

Σε μια περίοδο που η οικονομία χαρακτηρίζεται από διαρκή και αισθητή μείωση της οικονομικής της δραστηριότητας, και μέσα σε υψηλό αίσθημα ανασφάλειας και κινδύνου το Roasters coffee τολμά, ξεκινά και συνεχίζει την λειτουργία του από το 2012 έως σήμερα.

Οι ιδιοκτήτες του Γιώργος Χατζής και Νεκτάριος Μανώλαρος με αγάπη και σεβασμό στην τέχνη του καφέ δημιούργησαν ένα μικρό παράδεισο για τους λάτρεις του espresso. Με συνεχή εκπαίδευση-μύηση στα μυστικά του καφέ έχοντας μοναδικό σκοπό την τελειότητα, καταφέρνουν καθημερινά να παρασκευάζουν απολαυστικές δημιουργίες. Ο συνδυασμός της γεύσης και της εμφάνισης είναι πάντα μία έκπληξη!

Η πιστοποίηση SCAE Barista Intermediate από την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία SCAE (Speciality Coffee

Association of Europe) την οποία έχουν αποκτήσει, αποτελεί μια ακόμη σε ευρωπαϊκό πλέον επίπεδο αναγνώριση και μοναδική απόδειξη γνώσεων από πιστοποιημένο φορέα του καφέ.

Η συνεχής αναβάθμιση μέσα από την άμεση συνεργασία και αξιολόγησή τους από την ATTICA TERRA AEBE προσφέρει στο Roasters coffee ένα ακόμη προβάδισμα στην ποιότητα και στην γεύση.

"Σημασία δεν έχει μόνο ο καφές αλλά η τέχνη της παραγωγής". Έχοντας αυτό ως moto ο Γιώργος και ο Νεκτάριος προσπαθούν και ξεχωρίζουν από τον διαρκώς αυξανόμενο ανταγωνισμό. Η καθαριότητα, η καθημερινή φροντίδα της μηχανής και του μύλου που κόβει τον καφέ κατά παραγγελία, καθώς και η συνεχή εκπαίδευση των baristi με σεμινάρια και με ενημέρωση πάνω στις τάσεις του καφέ αποτελούν τις

Γιώργος
Γιαννακάκος

συντονιστείτε...!

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνακάκης

ROASTERS COFFEE, ΕΤΣΙ ΟΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΚΑΦΕΣ

ειδοποιούς διαφορές σε σχέση με τον ανταγωνισμό. "Φρεσκοκομμένος, άρτια και προσεκτικά φτιαγμένος καφές προσφέρει γεύση που μένει αξέχαστη!"

Στο Roasters coffee ως all day cafe bar μπορείς να ξεκινήσεις την μέρα σου με τα αρώματα από το εκατό τοις εκατό χαρμάνι, που με αγάπη έχει γεννήσει ένας ψήστης (Roaster). Να απολαύσεις με την παρέα σου τις χειροποίητες συνταγές με τα αγνά και φρεσκοκομμένα υλικά που θα σου προσφέρουν. Να χαλαρώσεις για παράδειγμα κλείνοντας την επαγγελματική σου συμφωνία με ένα αυθεντικό γλύκισμα. Να διασκεδάσεις την μέρα σου πίνοντας το ποτό σου σε ένα φιλικό και οικείο περιβάλλον που συνδυάζει την αισθητική, την γεύση και την ευχαρίστηση!

Η ποιότητα χαρακτηρίζει και την τελευταία λεπτομέρεια του χώρου, δεν σταματά ποτέ! Προσπαθείς συνεχώς να γίνεσαι καλύτερος.

Στον ελεύθερο χρόνο τους ο Νεκτάριος και ο Γιώργος αξιολογούν και βελτιώνουν την ικανότητά τους να ανταποκρίνονται:

- Στις υψηλές απαιτήσεις των πελάτων τους και
- στις εφαρμογές των παραγόμενων αγαθών.

Αυτοί είναι οι άνθρωποι του Roasters coffee, αυτό είναι το Roasters coffee, ο παράδεισος του καφέ του ποιοτικού γλυκού και κυρίως τα πιο φιλόξενα αντρικά χαμόγελα. ■

συντονιστείτε...!

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνάκης

Τιπούκειτος

ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΗΣ ΣΑΠΟΥΝΟΚΑΣΕΛΑΣ

Στην εποχή του Όθωνα, στις πρώτες βουλευτικές εκλογές, ως ψηφοδόχους (κάλπες δηλ.) χρησιμοποιούσαν σαπουνοκασέλες. Την εποχή εκείνη όπως αναφέρουν οι χρονικογράφοι οι καλπονοθείες, που γινόντουσαν ήταν «άνευ προη-

γουμένου».

Για παράδειγμα ψήφιζαν 200 και στην καταμέτρηση βρισκόντουσαν 400 ψηφοδέλτια. Έτσι και οι βουλευτές που βγαίνανε από τις ψηφοδόχους αυτές ονομαζόντουσαν «Βουλευτές της σαπουνοκασέλας».

ΔΕΝ ΠΑΣ ΝΑ ΚΡΕΜΑΣΤΕΙΣ

Όταν καμιά φορά έχουμε τα νεύρα μας, συνηθίζουμε να λέμε τη φράση: «Τσακίσου από δω». Η προέλευση της είναι από τους παλιούς Βυζαντινούς χρόνους, την εποχή που οι σκληροί αφέντες, πάνω στην οργή τους, διέταζαν τους ούλους τους να γκρεμισθούν. Έτσι ανάγκασαν το νόμο να απαγορέψει στους δεσπότες να έχουν τέτοια προνόμια. Στα «Βασιλικά» διαβάζουμε: «απαγορεύεται, ίνα ο δεσπότης αγχόνη χρήσασθαι ή κρημνίσαι εαυτόν»· και άλλού ουδείς επί τω κατακρημνισθήναι καταδικάζεται».

Το σημερινό, λοιπόν, «δεν πας να κρεμαστείς» είναι η συνέ-

Γιώργος
Δούναβης

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

ΒΟΥΝΑΣ ΔΙΚΑΖΕΙ

Όταν οι Ηλείοι και οι Καλυδώνιοι, ήρθαν σε προστριβές κατέφυγαν στον Βούνα να αποφασίσει ποιος είχε δίκιο και ώσπου να βγάλει απόφαση ορκίστηκαν να σταματήσουν τις εχθροπραξίες. Ο Βούνας όμως ανέβαλε συνεχώς να βγάλει την απόφαση του κι όταν μια μέρα, απεσταλμένοι των ενδιαφερομένων πήγαν να τον παρακαλέσουν να κάνει πιο γρήγορα, τον βρήκαν... πεθαμένο.

Έκτοτε τη φράση: «Βούνας

δικάζει», τη λέμε για τις δίκες εκείνες που κρατούν μήνες ή και χρόνια καμιά φορά.

(Βούνας γάρ Ἀθηναῖος ἐγένετο, ὥς φησι Μνασέας· τούτῳ δὲ Ἠλεῖοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν τὴν δίκην, νομίσαντες ἀναμένειν ἕως ἂν ἀποφῆνηται. Γνοὺς δὲ ὁ Βούνας τοῦτο, ἤκουσε μὲν ἀμφοτέρων, ἀνεβάλλετο δὲ μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν). ■

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2018 - 2019

Ετήσιο πρόγραμμα – προτάσεις :

1. Κυριακή 03.02.2019 Περιήγηση και φωτογράφιση στην Αρχαία Αγορά.
2. Κυριακή 17.03.2019 Περίπατος σε δασική διαδρομή του Υμηττού.
3. Κυριακή 21.04.2019 Περιήγηση και φωτογράφιση στο Ναύπλιο .
4. Κυριακή 19.05.2019 Φωτογράφιζοντας την Πανσέληνο.
5. Σαββατοκύριακο 01/02.06.2019 Αστροφωτογράφιση στην λιμνοθάλασσα του Μεσολογίου.
6. Κυριακή 24.06.2019 Πραγματοποίηση μουσικής εκδήλωσης με αφορμή την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής στην πλατεία του Γέρακα

Έκτακτες δράσεις του Ομίλου θα ανακοινώνονται στο site του Σωματείου και στις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης. ■

Η εκδοτική ομάδα του Σωματείου μας Πέντανδρον έχει προγραμματίσει την έκδοση των ακόλουθων e-book:

1. **Περί καθηκόντων των μαθητών της χριστιανικής ανατροφής και παιδαγωγίας και περί εγκλημάτων του Νεόφυτου Νικητόπουλου.**
2. **Πεζά ποιήματα** Αρθούρου Ρεμπώ, του Γιάννη Γ. Σφακιανάκη.
3. **Ο μαλικιάναγας Αληδάκης και το τραγούδι του από τον Γεωργή Πάτερο,** φωτογραφικό και ποιητικό λεύκωμα.
4. **Σαμαριά η Μινωική χώρα της Χρυσομαλλούσας,** του Μιχαήλ Μεταξά.
5. **Ικνογραφίες,** του Μιχαήλ Δεματά.
6. **Στου γλιπωμού το χάζι,** του Θεόδρου Ντόρου
7. **Συλλογή των γνωστών ποιημάτων του ιηπ. Διονυσίου Σολωμού, 1857,** Επανέκδοση.
8. **Αναζητώντας άλλη Γη,** του Μιχαήλ Μεταξά.
9. **Των αδόξων ποιητών πεισιθανάπιοι σίχοι** Ανθολόγιο (τόμ. Α).
10. **Χορεύοντας στους μύθους των** Ν. Σίμου -Έβελιν Κωνσταντινίδη - Μ. Μεταξά
11. **achaia clauss - στο βασίλειο της Μαυροδάφνης,** του Αντ. Αντωνακάκη.
12. **Pizes,** του Μιχαήλ Μεταξά. ■

Κώστας Μανιάς

..και όμως είναι αλήθεια..!

- Οι σκαντζόχοιροι επιπλέουν στο νερό.
- Η σοκολάτα μπορεί να σκοτώσει τα σκυλιά, καθώς έχει άμεσες επιπτώσεις στον εγκέφαλο και το νευρικό του σύστημα.
- Το γάλα του θηλυκού γαϊδάρου είναι σχεδόν ίδιο με το ανθρώπινο μητρικό γάλα.
- Στη Δανία, τα γουρούνια είναι περισσότερα από τους ανθρώπους.
- Το χτύπημα μίας ενήλικης καμηλοπάρδαλης είναι τόσο δυνατό που μπορεί να αποκεφαλίσει ένα λιοντάρι.
- Η μονομαχία στην Παραγουάη είναι νόμιμη, αρκεί και τα δύο μέρη να είναι δωρητές αίματος.
- Το 50% των θηλυκών πολικών αρκούδων έχουν πέος.
- Στην αρχαία Ρώμη, όταν ένας άνδρας κατέθετε στο δικαστήριο, έπρεπε να ορκιστεί στους όρχεις του ■